உ

சிவமயம்.

மார்க்கண்டேயா

சங்கீதசாரவொயிற்கும்மி.

இஃது

கிரம்பூர். இராஜலிங்கமுதலியார்

குமாரராகிய

அப்பாவுமுதலியாரால் இயற்றியது.

இஃதை

பலருங்கற்றுணரும்பொருட்டு

...ஊர். ம-ா-ா-ஸ்ரீ;

இலட்சுமணாசாரியார் குமாரர்

இராமசாமி ஆசாரியாரவர்கள்

பேருதவியினால்

—:o:—

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887வரு

விலை அணா - 4.

O-,85MAK,M
M87

உ

சிவமயம்.

மார்க்கண்டேயர்
சங்கீதசாரவொயிற்கும்மி.

விநாயகர் துதி.

வெண்பா.

மன்னுந்திருக்கடையூர் வாழமுர்தலிங்கேசர்
பொன்னம்பதமலரைப் பூசித்துப் - பன்னு
முனிமார்க்கண்டன்ச[illegible]தக்கு முன்பாயெனுள்ளங்
கனிவாமதக்களிறு காப்பு.

விருத்தம்.

சீர்விளங்குந்திருக்கடை[illegible]ரமுர்தலிங்கர்
சிற்றடிக்கன்பாமடி[illegible]த்திறமார்க்கண்டன்
பேர்விளங்கும்நாடகமாய்ச்செய்தார்முன்னோர்
பெரும்பொருளெலா[illegible]சுருக்கிப்பிரபலமாகப்
பார்விளங்குஞ்செந்தமிட்கும்மிப்பாவென்னப்
பாடினேனன்பினரும்பாவலோரும்
ஏர்விளங்கும்பெரியோருமெழியேன்சொன்ன
வின்சொ[illegible]ணயன்சொலெனவியல்கொள்வாரே.

ஆசிரியவிருத்தம்.

மாமருவுசப்தபுரிதன்னின்வளர்செல்வனி[illegible]
மாண்புளோர்மெச்சுமுஜிதன்
மன்னுதமிழ்வாணருக்குபகாரிவிஸ்வகுல
மரபினுக்கொருநாயகம்
[illegible]மருவுமக்கடஞ்சிந்தைக்கிசைந்தபடி
பொன்பூத்திடுங்கற்பகம்

புகலுமெஞ்ஞானநூலாய்ந்திடும்விவேகநற்
புனிதன்லட்சுமணனீன்றருள்
தேமருவுமலர்மார்பனிராமசாமிக்குரிசி
றிரவியசகாயஞ்செயச்
சித்தம்வைத்துக்கீரைய்ம்பதியின்மேவுகலை
திகழப்புநாவலன்சீர்
நாமருவுபாரதியுரைத்தகும்மித்தமிழின்
றனிலமெலாம்பரவவே
நன்மைபெறுசென்னையச்சிட்டளித்தானென்றும்
நற்புகழ்படைத்தானரோ.

நூல்.

மாதவயோகிமெஞ்ஞானசிகாமணி மார்க்கண்டன்மேற்கும்மி
ப்பாட்டுரைக்க, மதவெங்கயமுகவிகசித மதிகங்கையுமணிகுவாரு
ள் வருமைங்கரனிருசரண்முடி சேர்ப்பாமே (செஞ்சொன்) மது
ரம்பெறவவர்திருவருள் காப்பாமே. (க)

வேதத்தினுட்பொருளாஞ்சகதீசனை மேவுமார்க்கண்டன்கும்
மித்தமிட்கு, விந்தைப்பணிகிரியுறைசிவ னந்தற்பரகுருகுகனெழி
ல் தநுக்கிளைவனிருகழல் போற்றியே. (எந்தன்) சிந்தைக்கினி
தாகநறுமலர் சாற்றியே. (உ)

மெய்யன்பினுற்சிவபூசைபுரிந்திடும் வித்தகன்மார்க்கண்டனை
ற்றமிழை, விரிபொருளசர்ச்சனர்தமி ழறிவோர்புகழுற்றிடவினி து
ரைபாவினமொப்பணிநிறை பூட்டியே(என்ற)வுரைபாரதிசொற்
பொருளருணட்டியே. (ங)

வையம்புகழ்கீரைமானகர்தன்னின் மதித்தசெங்குந்தர்குலத்
துதித்து, வந்திங்கிதசரஹணபவ கந்தன்றனதிருசரணமு வந்தன்
புடனகநிறைகொடு தேக்கியே (முற்பவ) பந்தங்களினிருளறவரு
டாக்கியே. (ச)

பங்கமறுமிராஜலிங்கன்றவத்துற் பவித்தசுபுத்திரனப்பாவெ
னும்யான், பாடுந்தமிண்மதுரிதகவி நீடுந்திரையதிர்கடல்புவி சூடு
ந்தகுதியர்கலைவலர் சாண்வே (இன்பந்) தேடும்நவரசமுதிர்சுவை
பூணவே. (ரு)

சங்கீதசாரவொயிற்கும்மியென்னவித்தாரணியோர்புகழ்கொ
ண்டாடத், தமிழ்சொற்றனனறிவினர்செவி யமிழ்துற்றெனவினி
துகுசிறு மழலைச்சொலிதெனவருளொடு காக்கவே (புன்சொற்)
பிழையுற்றிடினினிதுரைகொடு சேர்க்கவே. (சா)

பரிலிருள்கெடவீறும்பிரகாசப் பரிதிமுன்மின்மினியென்ன
வுமே, பலகற்றுணர்கலைவலருளு மலிவுற்றருளிலகிசையினள் சொ
னுமித்தமிழெழுதுறுசிறு பான்மையே (னின்சொன்) னலமெய்த்
ததிசயமுறலதி மேன்மையே. (௭)

கூறுமியலிசைநாடகமுத்தமிழ் கோட்பலவாய்த்துறைப்போ
ர்க்கதியென், கூனற்பிறையொளிர்சடையனை ஞானத்தவமுனிபுத
ல்வனு மேனற்றுணையெனவரிய மாற்றினேன் (புகழினை) யானு
ற்றொருயிலிசையெனுமுறை சாற்றினேன். (௮)

தாரணியிற்சர்வஜீவன்மன்னுத்பவ சத்தியநகரந்தனிப்புரக்
குஞ், சக்கரனருள்வருபிரமன்ம டக்கொடியெனுமிசையினளொ
டு திக்கறிமுசலொளிரவேகொலு வாயினர் (அங்குள) பக்குவமறை
முனிவலர்பலர் மேயினர். (௯)

சீரணியைந்தருனீழலிலேனென்றவ சித்தியெனும்விஸ்வாமித்தி
ரனும், சிட்டருமனுநெறிவியாசரு மட்டறுமுயர்தவநாதவ திஷ்
ட்ருமவரவர்திறமொடு தோன்றினர் (நாரதர்) தொட்டிடுசுருதி
யாழொடுமருகிண்டினர். (௧0)

மற்றும்நவநாதசித்தருஞ்சப்தமஹாரிஷிகின்னரர்கிம்புருடர்,
மஹிமைத்திடவைதிசாற மிகுசித்தியர்சுகர்முதிதவர் நகுமுத்தணி
யிறையுறைவிட மாய்ந்தனர் (அவரவ) ரகமெய்த்திடவினிதிருமெ
ன வாய்ந்தனர். (௧௧)

நற்றவமாமிருகண்டர்மருத்வதி நன்முகம்பார்த்தவரோதுரைப்
பார், நளினத்திருவொயிலனநடை யெழினத்துறுமயிலியல்புடை
யழிமொய்த்தலர்குழலினியருகாகவே (வாராய்) தெளிவுற்றுரை
கொடுவிதியவை போகவே. (௧௨)

என்றுமுனிவருரைத்துமருண்டமான் கன்றின்விழிமுலைசெ
ண்டனையா, யென்மன்துருகிடுரதியன நன்மதிமுகவனிதையேயி
னி துன்மனைவருமிரவலர்பசி யாரவே (யமு) துண்மெனவுபசரி
யெனமுனி கூறவே. (௧௩)

நன்றென்றுளமகிழ்கொண்டுமருத்வதி நங்கையரும்பர்ன்னசா
லைபுக்காள், நலமாய்முனிவருமடியவர் குலமோடிறையவனவை
செலவுளமீரியகனியொடுவழி யேகியே (சென்றங்) கு[illegible]சேவை
யெனினிதரைகடன் மூழ்கியே. (௧௪)

கட்டளையாய்ப்பிரம்மனிட்டிடுமாசனத் தட்டவசுக்கண்மற்றோ
ரண்மந்தார், கதிர்விடுமணிமயவுசிதம துதிர்தொடையலருறைகு
ழலியர் மிருதுதரசுகவபிநயநட மாடவே (தகதிக்) கிடர்தஜெனுகி
டவெனுமுழவொடு பாடவே. (௧௫)

வட்டமுலைமடமாதரிருபுறந் தொட்டகவரியுமாயொளிர, மதி
வரவலர்குமுதமதென விதியருளினிலிமையவர்கண முதிதவவிரதி
யரகமகிழ் பெற்றிடவே (பாணர்) துதிசொலியயனவையெதிர்புக
முற்றிடவே. (கசு)

சிந்தைமகிழ்ந்தயனிந்திரன்வானவ ருந்தவராகநிறைந்திருந்
தோர், திடமொடுசடைமுடியொளிர்தா விடையினின்மரவுரிதுவ
ழ்கா மடர்ஜெபவடமிசைவுறவுள மெய்த்தனரோ (வதிஷ்ட்) டரு
ம்விளைவுடனொருமொழிபுக லுற்றனரோ. (கஎ)

அந்தமதாகநிறைந்தகொலுவினி லிந்திரரோவியாசதந்திரரோ,
அருமறைதெரிகிலொனவிவ னுறைதருமவையுளர்பலரினு மறநெ
றியுணரொருகலைபுகல் கில்லீரோ (லுண்மைத்)திற[illegible]வானருளுறு
முனி வல்லீரோ. (கஅ)

மன்னுமயன்பேரவைக்கழகன்றென வாய்மைவதிஷ்டருரைத்
திடலு,மதமொடுமுடல்பதறிட விரு மதர்விழியனல்சிதறிடநிறை
மதிகெடமொழியதிர்வொடுசின மீறினர் (பூமன்) பதிதவமுனிவ
ருமெதிரெதிர் கூறினர். (ககூ)

என்னசொன்னாயவைமுன்னபியானு மிருப்பதறிந்திலையோ
வதிஷ்டா, வென்போலொருவருமிலையென வின்பாரவையுள்மு
னமுன மென்றிறமுமறிவொடுமுனை பேசினாய் (மறைவளா) மூந்
தோரணையும்பலமுறை வீசினாய். (உ0)

வீசுவதென்னடாகோசிகனே க[illegible]டமித்திரனேகலகத்திறனே,
வீணேமுனிதனினிறைபுகழ் கா[illegible]மடமையினிகழுனை பூணு
ரொருவருமுனைமதி யாரடா (சும்மா) தோணுதுளமனுமுறைவிதி
பாரடா. (உக)

பேசுங்கலைக்கியானபாசுரமுக்கிய விசேஷடவிலக்ஷணன் நீதா
னே, பெருமையுமருமையுமிவனுறை தருமிறைமுனமழிகுவை
நளை புழுதிணைபடுமுதியனே துள்ளாதடா (வேசி) பெறவருமொ
ருபுதல்வனை விள்ளாதடா. (உஉ)

கத்திக்கத்திச்சும்மாதத்திவிழுகிறாய் பித்தனைப்போல்விஸ்வா
மித்திரனே, கருதிடுபலனூன்முறையுள விரதமுமுசிதமுமறிவை
யோ க[illegible]கள்சினவெறியனேகெடு வாயடா (மேலோர்) பொறை
யுணர்கிலரு[illegible]யடை வாயடா. (உங)

மெத்தத்துள்ளாதேவதிஷ்டாவுன்றந்தம் விழவடிப்பேனகல
ப்போடா, வென்றெழுகோசிகமுனிவனை மன்றுளவாசவனிருமி
ரு மென்றுளமீரியகடுசின மாற்றினன் (உங்கட்) கென்றுளவீதனு
பவமெனத் தேற்றினன். (உச)

தேர…வம்வலாரியைப்பார்த்தயனிவ்விவர்க் கேற்றவுபாய…ம
டுத்துரைத்தீர், சேனுளபலரதிசயமுற யானசமகிழ்வுறவிவர்…
கை தான…வொருவழிமுறைசெய்தி ரென்றான் (வச்சிர) பாணி…
மயனெதிரொருமொழிகீர் கின்றான். (உரு)

நாற்றிசையும்புகழ்ந்தேற்றுந்திசைமு…க நாதனேகேளுமிப்
போதிவரால், நாழிகைசென்றனவவரவ… மாளிகைசென்றிடுமுன
முரை கோளுகளுண்டெனி லுரைசெய…வேணு மென்றார் (வியாச)
ராலுளசங்கதியறியவேதோணு மென்…ர். (உகூ)

அம்மொழிகேட்டயனுண்மையி…வேத வியாசரைநோக்கியு
ரைக்கலுற்றார்; அகிலத்துறும்நராிருமு…கண் மகவைப்பெறுகிலரொ
ளினவர் தகுனத்துறுகதியுயர்பதி …சரோ (சொல்லு) மிருதத்து
வவளமறைபுகல் வியாச… (உஎ)

இம்மையிற்பிள்ளையில்லாதவர்க்குச்சுவர்க்க மில்லையென்றே
மறைவிள்ளுதுகா, ணிதுநிச்சயமெனவுரைசெயப் பதுமத்தயன்
முதன்முனிவர்க ளிதமுற்றன…திதவமிருகண்டருமே (வியாசரோ)
சுதனற்றவர்செய்ல்வகையெது… விண்டிடுமே. (உஅ)

என்றுரைமாமிருகண்ட…ரைநோக்கியவ் வண்டர்பிரானையுட்
கொண்டடவிக், கேகியேசதி…தியிருவரு மாகியேசெபவிதியொரு
மன தாகியேதவமதுபுரிகுவ…துற்றிடுவார் (சிவனரு) ளாகியேபுத
ல்வரைமகிழ்வொடுபெற்றிடுவார். (உகூ)

நன்றெனவேதவியாசருரைத்திட வின்றதிகாலங்கள்சென்ற
னவா, னலமுற்றிடுமவரவர்மனை செலவுத்திரவவையுளரென நிலை
பெற்றயனுரைகொடுபல ரேகினர் (இந்திர) னளினத்தமர்பதியு
றைகுவ தாகினர். (௩0)

வல்லமுனிமிருகண்டரவையினின் மெள்ளவெழுந்தங்கமுள்
ளுடைந்து, மதிவியாசரினுரையிருசெவி கொதியூசியெனுறவென
தரும் விதியோசிவவெனமுனிவருமுன் னடந்தார் (தெய்வ) கதி
யாமெனவடியவரவர்பின் னடந்தார். (௩க)

செல்லவென்றனடைகொள்ளுதில்லைமைந்த னில்லதினற்சு
வர்க்கமில்லையென்றார், தேவாசங்கரமறைமுத லாவாயங்கதிர்மதி
நதி மேவார்செஞ்சடையொளிர்தர வாராயோ (உ…யொரு)
பாகாவெங்குறையறவரு டாராயோ. (௩உ)

வேதனுமான்முதலோதறியாமறை வித்தகாவென்றுளங்கை
த்தவராய், மென்றளிர்மருவனமலர்சொரி யின்றெளிர்தருவினம
லிவுறு தென்றலுமயர்வுறமதுகா மார்த்தன (சோலையி) னின்றுள
மகிழ்வுறமுனிவரர் பார்த்தனர். (௩௩)

போதவேநன்னிழலாதரமாங்கனி சாதனையானநீராதலினாற், பொற்புடனயர்வுகடெளிதர விப்பெருவனமதினெழில்பெறு மற்புததருவினிலிருமிரு மன்பர்களே (இங்குள) பற்பலகனிபருகுமினதி நண்பர்களே. (௩௪)

சற்றிங்கிருந்துசெல்வோமெனச்சீடருமெய்த்தமுனிவருமொத்திருந்தார், சம்பிரமஸங்கிதமொழியின ளும்பரினம்பதியிறையவை நம்பியேசென்றிடுமுனிவருமார்க்க முற்றாள் (வெகு) தெம்புடனப்புவிழிகள்கொடுபார்க்க லுற்றாள். (௩௫)

உற்றபொழுதந்தரத்தில்வசித்துள சப்தரிஷிகடம்பத்தினிமா, ருங்கச்சிளவனமுலைமொளிர் தங்கச்சிமிலினிதிதழ்பவளங்குச்சுறுகுழன்முகமதி தோற்குமே (மாமட) ரஞ்சொற்சுவைதுவழ்கொடியிடை யேற்குமே. (௩௬)

கோலவிசித்திரவிடைக்கழகாகவே சேலையுடுத்தியேமேலணியும், கொத்துச்சரமுத்துப்பவளத்திற்பொலிவுற்றுத்திகள் சித்திரப்பதுமைக்கொப்பிடுமெய் துலங்க (மதர்வடி) வத்திரத்தொடுமற்சட்படுமை யிலங்க. (௩௭)

காலிற்சதங்கைகளீர்கலீரென்றிடக் கைக்கடகங்கள்பளபளெனக், கஞ்சத்தொளிர்வதனினியெவர் மஞ்சுற்றிடுகுழலியர்வன முஞ்சூத்தியேவிளைவொடுமலர் கொய்திடுவார் (தங்கள்) பஞ்சொத்திடுமடியயர்வுற வெய்திடுவார். (௩௮)

பைங்கிளியேயதோவங்குளசோலையிற் றங்கியேகூவுதிளங்குயிலும், பாருங்களிகூருஞ்சல மாருந்தடமேரும்பல பட்சிகளுமதில் வாசமடி (இதோ) வெட்சிமலர்மணம் வீசுதடி. (௩௯)

மங்கையேயாமிதோபங்கயமொக்குகள் கொங்கையைப்போன்றுவிளங்குதடி, மானுங்கலைதானுஞ்சிகி யானும்பெடைதோனும்படி வாவிக்கடுத்திடச் சாருதுபார் (மந்திகள்) தாவிக்குதித்திளைப் பாருதுபார். (௪0)

கன்னன்மொழிமடமின்னிடைநன்னுத லன்னமொய்ம்பலென்னுதடி, கதிர்த்தணடர்சரோசமுருகுதிர்த்தனுவமராகவழிபதிர்த்தினு[illegible]ல்பராகமொளிர் மேன்மையும்பார் (ஒன்றென்) றெதிர்த்திடவுமுராய்தனுறு மாண்மையும்பார். (௪௧)

என்னேயிவ்வானரப்பெண்ணிடைதன்னிலோர் சின்னக்குரங்கதுபின்னிடவே, ஏறுதுசேருதுநேருதுமீருது சீறுதுபாரதினிளமுலைபருகுது வருகுது கண்டிடுவீர் (காய்கனி) கிளையொடுசிருது நிரைகதிரொண்டொடியீர். (௪௨)

மெத்தெனும்பஞ்சரத்துற்றிடுங்கிள்ளைகள் சுற்றமுங்கூடிக்குலவுதுபார், மெய்த்தவவேடங்கொண்டவர் கைத்தலநீடுங்குண்டிகை மிக்கநிறைக்கவெனச் சுனைநீர் (மொண்டு) கைக்களிறுக்கள்கனைத் தனபார். (௪௩)

முத்தொளிருங்கமலத்தின்மெல்லூசலிற் றத்தம்பெடையுடனைத்தனங்கள், மோகக்கலவியினீடுற வாகுற்றளியிசைபாடிடமுன்னிலைநீர்த்தடந் தோற்றுதுபார் (அதின்) வன்னப்படித்துறையேற்றதுபார். (௪௪)

வாருங்கடியொன்றாய்ச்சேருங்கடி யுளங்தேருங்களிவ்வழிபாருங்கடி, வன்னச்சின்னச்சொன்னக் கிண்ணத்தென்னத்துன்னவ்வளைத்தனத்தினைச்சுமக்காமருங்கே (துவழுற) வளைக்கணத்தினிற்கடப்போமொருங்கே. (௪௫)

தேரியஞானச்சதிராளந்தனைச் சாருவோமென்றேயன்னேரிழைமார், தேடியோடிமருமலர்குழல் சூடியாடியரிஹரர்புகழ் பாடிநாடிவிரைவுடனடை முந்தினரோ (மெய்யுற) வாடிநீடியிருடிகள் சதி வந்தனரோ. (௪௬)

வந்திடுமாதனைக்கண்டுமருத்வதி சிந்தைமகிழ்ந்தன்புகொண்டிவரார், மலர்மகளோவொளிர்வனைகா வலர்மகளோவலதெழில்சேர் கலைமகளோவுளதுணைசெயும் நங்கையரோ (கொம்மை) முலைதிகழாயிழைவரிசையின் மங்கையரோ. (௪௭)

சிந்தைதெளிந்திடவந்தவயண மறைந்திடுவீரதிசுந்தரியீர், செம்பொற்பதமதுசரணென வம்பொற்பதுமையினிலகிய கொம்புற்றவடனையெழும்வகை தூக்கியே (மாதர்க) ளன்புற்றமுதொளிர்மதிமுகம் நோக்கியே. (௪௮)

கேளடிஞானச்சதிராளேநாங்கள் வாழுவதும்பர்பதியாகும், கிருபைக்கடலெனவருளுறு பெருமைத்தவமுயரொழுவரினறமொழுகுதன்மையினெழுகுவதி யாங்களே (அவரது) பரிவிற்கினிதுறுமனவினைகளே. (௪௯)

நீளும்வனத்துளபன்மலர்கொய்யவிச் சோலையைநாடியேவந்திடத்தில், நேரிழையுனதிடம்வருகென மீரியவிழைவினுமொருமொழி கூறியேவருகுவமெனவிவண் வந்தனமே (செம்பொன்) னேரியசிறையொளிர்பெடைநடை முந்தனமே. (௫0)

இந்தநற்கானிடைச்சந்தனச்சோலையிற் கந்துகமாடுவோம்வந்திடுவீ, ரென்னவுமாளுத்திலகுக ணன்னயமாதர்க்குழுவினி லுன்னியஞானச்சதிரவளார்த் தெழுந்தாள் (மற்றக்) கன்னியராரிச்சையினெடுபார்த் திசைந்தார். (௫௧)

2

பந்தயமாய்வில்லுஞ்சுந்தரியிரிதோ வந்ததுபந்துகவர்ந்திடுங்கள், பதராதிருமிரும்விரைவுட னதிராய்வரும்வருமரைநொடி சிதறுதுறமுறுமரிவைய ராங்கிருங்கள் (கந்துக) மெதிரோவிரும்விருமெனுமெறி தாங்குறுங்கள். (௫௨)

தாங்குவேனேவிளமாங்குயிலேயிதோ தூங்குதுவான்பந்து காண்கிலேயோ, தடத்திடக்கதிர்மூலேயொடு மெடுத்தடக்கிடவருமொரு மடக்கொடித்துவரிதமுனக் கஞ்சுவேனே (ப ந்து) விடுத்திடத்திறமிலியுனைக் கெஞ்சுவேனே. (௫௩)

பாங்குடனேங்கியகைவிசையாற்பந்து தாங்கினவிக்குறிபூங்கொடியே, பளபளபளபளவெனும்வளை கலகலகலகலவெனுமிழை தளதளதளதளவென வசைந்திடவே (பூந்தரு) பலபலபலபலவெனமலர் சிந்திடவே. (௫௪)

வேடிக்கையாகவேகூடிக்குலாவிப்பந் தாடப்பட்டோடியகோடரங்கள், வெம்பிப்பிரசம்பெற்றலர் கொம்புற்றுடல்பம்பிக்குலைவிட்டிடுந்தாழையி லேறினவே (காய்பல) பிட்டெறிந்தவ்வுழி சிறினவே. (௫௫)

நீடுற்றதண்டலைசூழ்வனத்தேயனப் பேடுற்றபெண்களிசெண்டாடியபின், னின்றயர்வுறமுடல்குழைதர மண்டியபசிதவனமுமுற வண்டடர்குழலியினெழின்முகம் நோக்கலுற்றார் (அமு) துண்டிடுமெனவயமிளநகை யார்க்களித்தாள். (௫௬)

அன்பினளித்தசலந்தனைவாங்கிக்கை தென்புடன்சுத்திசெய்தின்புறவே, யறுசுவைகரிபாயசமினி துருகியநெயுமாதயிரொடுமுருகுதிர்பலகாரமுமன்னம் படைத்தாள் (வானக) விருடிகள்சதிமார்களுமனங்களித்தார். (௫௭)

இன்புளநங்கைமருத்வதியாளே யினன்புளகாதலரொங்குசென்றார், இந்துமுகத்தொளிர்முலைபரு குந்துவரொத்திலகிதழ்கமலந்திகளத்தமுமழலைமொழிக்கியன்றே (கொஞ்சிடு) மைந்தனையிக்கணமருகினழைக்கவென்றார். (௫௮)

உண்படியாகவழைத்திடுமாதரைப் பண்புடனேக்கி பெண்கொடியா, ளுநேனேடுயிராகியபதி வானேரவையேகினர்வந்தானேசு ானேரிலையுண்மை சொன்னேனன் (மனங்) கோணமலேமானேரமுதுண்மினென. (௫௯)

பண்படுசொல்லியர்சிக்கென்றெழுந்து பழிக்கொருவித்தெனப்பாரில்வந்த, பாவியுன்னகந்தனிலினி மேவியன்னமுண்டிடவினியாவதென்னதந்திடுவிடை சென்றிடுவோ (மென்றெளிர்) பாவையன்னபைந்தொடியர் புகன்றிடவே. (௬0)

காதளவாகவிசைத்துவிடுங்கணை போதப்பட்டொல்கியமான துபோற், கா தந்தங்குங்கவினர விந்தம்பங்கம்படவொளி சிந்துந் தண்ணந்தன்முகம்வாடியே மெலிவா (யருவி) சொரிந்துங்கண்ண ங்கந்தள்ளாடியே சொலுவாள். (ருக)

தீதறியேனேயென்மீதுசினமேது உண்ணுதுசெல்வோமெனு ங்கோதைய ா, சிவனருளிதுவோமுன்செய் பவவினையதுவோமி குந் தவ குறையோவென்செயுவே னம்மா (நான்கெஞ்) சவு மனமில்லே வுண்பதி லீனமா. (ருஉ)

மீரி க்கனைமுக்கனியப்பம்புளியோளையுடன்பரிமாறிருக்க, மிஞ்சியகுலவஞ்சியர்சல மிஞ்சவுமுளவஞ்சகமிது மேன்மையோ விங்கெவர் போதனையோ (பழுதுறு) நோன்மையோசங்கரர் சோ தனையோ. (ருங)

வாருமமுதுண்ணுவீரென்றழைக்கும் காரிகையாளகந்தேரி டவே, வங்கணமுளமங்கையேயினி யுண்கவுமிதுபங்கமேவருமை ந்தனில்லாவகந்தன்னி னண்ணேம் (நாங்கள்) சொந்தமதாகவந் தன்ன முண்ணேம். (ருச)

என்றவர்சொல்லியேசென்றதுகண்டுசேற்கண்டின்மொழியின ணின்றயர்வா, லேங்கிக்கலைதாங்கியேகுர லோங்குற்றழவீங்கியமு லை தேங்கக்கணினீங்கியவருவிகள் பொழிதரவே (பரிவுட) னுங்கு ற்றிடுபாங்கியரறைவர்க டெளிவுறவே. (ருரு)

சொன்னைமதியணிவேணியனார்செயலென்றவர்தேற்றவுமன் றலந்தார்க், கொண்டைக்குச்சுந்துவர்மணி கண்டத்துற்றும்புரி சர மண்டக்கச்சும்பெறுமுலைமீதுற் றசையக் (காலிற்) றண்டைக் கொத்தும்பரிபுரமோதுற் றிசைய. (ருசு)

முத்தெனுமூரலைச்சற்றேநகைத்திளந் தத்தையைப்போன் மொழிகற்றவளாய், மோஹனசெகமோகினியென வாகனநடை யாக வவளே முன்னங்கைவீச்சும் பயிலாகப் (பற்பல) சன்னைகள் பேச்சு மொயிலாக. (ருஎ)

சற்றேகடைக்கண்சுழட்டியேமாதவர் சித்தமுருக்குங்கலைச்ச மர்த்தி, தத்தெய்தாகிடதஜெம்தரி தித்தெய்தெய்தகுணந்தரி குகு தரிகுகுகிடர்தாகிடர்தெய்த்தாமதின்னு (திமிகிட) தகதி தகததீங் கணத்தோமென. (ருஅ)

வந்தனள்சுந்தரிதந்திரமுந்தெரி மாமதுரைக்குறவஞ்சிநல்லா ள், வாசலின்வளமேசொலியருகேசெலமிகவாசையினெடு மாது மருத்வதியாளே நன்று (மெய்கள்) சாதிவளத்தையுங்கேளுமென் றாள். (ருகூ)

விந்தையதானகுறக்குலமேன்மையைக் கந்தனெப்போதுமறிந்திருப்பார், விரிகானுறுமானினமுயல் கரிதேனுறுபூனைபினுடல் பரிவாயுணுமோனமுமுள நீதியடி (உள்ள) துரையோமபிமானமுமுள சாதியடி. (௭௦)

நாட்டுக்குறவர்போற்கந்தமுண்ணும்வண்டு நக்கினபூவெச்சிலென்றணியோம், நாடித்தலமோடிக்குறம் பாடிப்[illegible]ணந்தேடிற்றிட நல்லகுறிசொலி வந்தமடி (கான) வள்ளிமுருக[illegible]ரெங்[illegible]ாநந்தமடி. (௭௧)

பூட்டகமாகக்கொழுந்தனைமாமனைக் கூட்டியழை[illegible]த்துப்படுத்திடுவோம், பூரித்திடுமாரைதொட் டாரைப்பழுதோரோமெம்புரிமணிதொடவருமடியம்மா கலகம் (எங்கள்) பெருமையுமறிகுறிகளுமறியா துலகம். (௭௨)

எண்ணியவெண்ணந்தனையறிந்து குறி திண்ணமதாகவுரைத்திடுவோ,மெனவுரைசெயவினிதுறுகய குணமணிமயகனதனமுயரேந்திழையுள்ளங்குறித்த செய்தி(மனதி) லோர்ந்துநீசொல்லென்றுரைத் திடவும். (௭௩)

அன்னைமருத்வதியாண்முகம்நோக்கியத் தென்னவனுட்டுக்குறத்தியரும், அறிவொடுதெய்வந்தொழுதருள் பெருகிடுசெல்வந்தழைதரு குருபலனெய்துங்கரமது காட்டிடிரம்மே (சொல்வே) னிறையுளமெய்துங்கனிவொடு கேட்டிடிரம்மே. (௭௪)

வானவரம்பதிபோனமுனிவரக் காணமென்றெண்ணினைதானவரும், வருவாரனைநொடியினிலிதோ பரிவாயடிமையர்குலமுடனறிவாமடமயிலியல்புள சுந்தரியே (நன்மை) பெறுவாயெனதுரைகுறிதிற முந்தெரியே. (௭௫)

மானேகனிந்தசெந்தேனேதுயர்படு வானேயினியிறையோனருளால், மாரன்றனைநேருந்தவ மேருங்கலைதேரும்புவி யாருங்களிகூருஞ்சுதனைப் பெற்றிடுவீர் (நிறைதரு) சீருங்கதிசேரும்பதியிற்புக்கிடுவீர். (௭௬)

தப்பிதமில்லையென்சொற்படிவாழ்வுக ளிப்புடனெய்திடுமாப்படிதான், தங்கமேயெனதங்கையினுள செங்கனியெனுமங்கைபேயென வங்கணமுளசிங்கனுமென்னைத் தேடுறுவா (னென்செல) விங்கிதகுணவங்கதிரன்னப் பேடுறுவாள். (௭௭)

ஒப்பிதமாமோவெனக்கிதுவேதன் விதிப்படியாகுமெனக்கருதி, ஒல்லைப்பெருவினையினைநொந் துள்ளத்தயர்வுறமுனிவன் றெள்ளூற்றிடுமதுமலர்வனம் நீங்கியே (மற்ற) விள்ளூற்றிடுமடியவரொடுமோங்கியே. (௭௮)

மங்கையிருக்குமனைக்கெதிராய்வரு மிங்கிதமாமிருகண்டர்மு ன்னே, வாடியேமுகமொளிகெடமலர் சூடியகுழல்கலைபடவிழி யோடியபுனல்பெருகிடவடியிற் பணிந்தாள் (முனிவர்) பீடுறுமன முருகிடவிது சொற் றுணிந்தார். (எகூ)

பங்கயமென்முகநங்கையுனக்குறு பங்கமெனென்குறையிங் கெவரார், பாவித்தமுதுண்டிடவரு மாவித்தகரொண்டொடியென தாளிக்குடலென்றுளிர்வனமெல்லி நல்லாய் (இல்லின்) மேவுற் றெவர்சென்றனர்வனவல்லி சொல்லாய். (அ0)

மெத்தவுனக்கிவ்வருத்தமென்னென்ன மருத்வதிமாதுமுனை த்திடுவாள், வேதமோதுமாதவா யெனுதகீதிலாதநீத வித்தகாநீர வைக்குற்ற பின்னே (சில) பத்தினிமார்நம்மகத்தின் முன்னே. ()

புத்தலர்கொய்துவந்தாரைப்பரிந்தழைத் துத்தமியீருளதெத் தலமோ, புகல்வீரெனவும்பரினணி நகராமெனவின்புடன்மன ம கிண்மீரியபண்பினர்தம்மைக் குறித்தே (யடிமைய) ளகம்வாருமெ ன்றன்புடனமஸ்க் கரித்தே. (அஉ)

பாரினடந்தலுத்துற்றகளைதெளிந் தாரும்படிக்கிவெந்நீருட னே, பசுமஞ்சளினுறைகலவைக ளிசையும்படிவளைமுலைபுய மூசி தம்பெறவரிவையரினமுங் குளித்தார் (அன்னம்) புசியென்றலர் தரவவர்மனமுங் களித்தார். (அங)

தேரியவாழைபலாவிரதக்கனி மீரியதேன்பலகாரமுடன், சித் திரான்னமுந்ததிகிரத சுத்தமான்னமும்பதிவிரத சித்தவானகந்து திமிருதுதரசுக மடவார்க் (கன்புயர்) பத்தியானுவந்ததிதுரிதமு டனமு திடவே. (அச)

கொங்கைகுளிரச்சுவைக்குமமுதைப்பின் றங்கையிற்கொண் டுணுமிங்கிதச்சேய், கொஞ்சியேயமுதருந்தவிவண் வஞ்சியேய ழையுமென்றபொழு தஞ்சியேயடிபணிந்துமகவில்லை யென்றேன் (அடி) வஞ்சகியெனமொழிந்துவழிசெல்ல நின்றார். (அரு)

மங்கையரீருமக்கென்குறைசெய்தன னுண்குகிலீரிதுவென் கொலென்றேன், மானேயுண்ணேமொருபொழு தேனும்நண்ணே முலகினி லானமகப்பேறில் லானவரோ (பாவி) யானவரிக்கட யானவரோ. (அசு)

ஆமெனச்சொல்லியப்பூமென்குழலியர் தாமகன்றுரேயுண்ணே மெனமே, ஐயாமுனிநர்தாமுன் செய்யும்பவமீதோயினி யுய்யும் வகையேதோயிவ்வாறென் றறியேன் (நம்மை) வையம்பழியாதோ சொல்வீரென் றுரையே. (அஎ)

தாமமணிப்புயவாமனென்னத்திகள் மாமலரோன்கொலுவாம வையிற், றூன்சொன்னது முனைசெயவெனு மான்கண்ணிதனுரை கொடுமறை யோன்றன்னகமுருகியேநெடு மூச்செரிவான் (பின்னுந்) தான்பொன்னகருறைதலின்வரு மேச்சறைவான். (அஅ)

வண்ணக்கிளிமொழியாளேயானேகிவ் விண்ணவர்நாட்டுள புண்ணியரின், மருங்குற்றனனிறையவையினை யொருங்குற்றெவ ரொவ்வாறமுள ரருங்குற்றமுளவரொவரிதி லாயுமென்றூர் (யானும்) பெருங்குற்றமுளவனெருசிறு சேயிலென்றே. (அகூ)

கண்ணொளிபோலுமகப்பேறிலாதவர்க் கெண்ணும்பதவியில் திண்ணமென்றூர், கதிர்மதிநதிவேணியனரு ளதுபெறவனமேவி யெநிறை மதியொடுமரிதாகியதவமே புரிவோம் (நமக்)கெதிர்வரு மரனூர்சுதன்வரமே தருவார். (கூ0)

வாரும்பெண்ணேகதிசேரும்படிக்கிவெண் ணீறணிவோன்ற னைக்கோரிடுவோம், மாயப்பெருவாழ்வினுமொரு சேயற்றவராயி னநமை யாயுற்றறிவாகியமைந்தன் றந்திடுவார் (ஊழ்வினை) தீயுற் றெரியாகியவெண்பஞ் சென்றடுவார். (கூக)

காரணமெய்ப்பரிபூரணநாதனைச் சாருவோம்நாமிருபேரொன வே, காவுங்களிறடர்வனமலை மேவும்புனநதியணிகுயில் கூவுங்க னவளமலியொரு குன்றடர்ந்தார் (தழைதரு) பூவுங்கனியுடனொ ளிர்தரு வுங்கடந்தார். (கூஉ)

வேதமுனிவனுமாதும்வழிசெலும் போதுமுன்னூதுலர்க்கீத லெனு, வெண்டிரையலையிருகரமென வண்டினர்பவமதுகெடுமி னி யுண்டிறையருளென நிறைபுனல் தோற்றினவே (காசி) என்ற வர்மனமகிழது குறை யாற்றினவே. (கூ௩)

தீதிலதானகங்காநதிபாரடி காதலிநாமுன்செய்பாதகங்கள், சிதறிக்கதறும்படிதிரை யதிருற்றெதிருங்கயலகனி யுதிரப்பதறுந் தண்ணுளசோலையு மதிலே (கிள்ளைகள்) மதருற்றதிருஞ்சொன்ன லமோரணி நுதலே. (கூச)

முன்னூட்பகீரதன்றன்னாற்கொணர்ந்தது மின்னதியாமடிபெ ண்ணரசே, முதுமறைநூலோர்வானவ ரதிதவமேலோரானவர் மூழ்கிப்பவங்கலைத்திடுவார் (என்றும்) வாழ்கத்தவங்களியற்றிடு வார். (கூரு)

வன்னமதிலுமரகதவுத்திரமுன்னிலையானபொற்கோபுரமும், மணிமண்டபமுஞ்சதுர்மறை யினர்சந்தமுந்துதிசெய வாழும் விஸ்வேசர்தஞ்சந்நிதியு (மன்பர்கள்) தாழுமவிசேடவம்பொன் னிதியும். (கூசா)

இத்தகையானதலத்தினைப்போலவு மெத்தலமொத்துளபத்தி
னியே, இருவருமிதிலொருமனதுட னொருமையின்மகனதுபெறவு
யர் பெருமையினெடுமரனடிமுடி சூடவென்றே (யன்பா) மரிவை
யுமறைமுனிவரும்நதி யாடினன்றே. (௯௭)

சுத்தவெண்ணீறுருத்திராட்சமுங்காவித் துகிலுடன்முப்புரி
நூலணிந்தோர், சோலைக்கருகேயுளவொரு பாலுற்றரிதாகியதவ
மேலுற்றெழவேயிருகரமுங் குவித்தார் (சிவனருள்) பாலித்திட
வேயரகரவென் றுரைத்தார். (௯௮)

தஞ்சமுனக்கெனவஞ்செழுத்தோதியவ் விஞ்சைமுனிவன்ற
வஞ்செயுநாள் சங்கரர்திரிபுரஜெயவரை மங்கையவொருபுறமுற
விரி கங்கையுமதிமுடியொளிர்சடையுட னாடிடவே (வானோர்) ப
ங்கயன்முதன்முனிவர்களருமறை பாடிடவே. (௯௯)

கஞ்சமலர்க்கரத்துற்றிடுமான்மழு வுந்திரிசூலகபாலமுடன்,
கரியுரியாடைப்பணவர வுறமிசைநீடத்தமியர்க டிருவடிநாடப்புனை
தருமாவில் வந்தார் (தொல்லைப்) பெருவினையோடக்கனிவுறுசே
வை தந்தார். (௧௦௦)

நம்புமடியவர்க்கின்பந்தருஞ்சிவ நாதனைக்கண்டுநன்மாதுட
னே, நற்றவமுனிவருமெய்ப்புள கத்துடனிருசரணைத்தொழு து
ய்த்திடவரகரசிவசிவபோற்றி யென்றே (அன்புயர்) பத்தியினொடு
விரைகமிண்மலர்சாற்றி நின்றார். (௧௦௧)

எம்பெருமான்மனதன்புடனேதவப் பண்பினையோர்ந்துபின்
னென்புகல்வா, ரேதுக்கிவணிருவருமெனை யோதித்தவமதுபுரித
லி னியாதுற்றினியுரைசெயினஃ தீகுவேனென்றார் (செம்பொற்)
பாதத்திணைபரவியேசுத னீகுவீரொன்றார். (௧௦௨)

இச்சையினாலெனையுச்சரிக்குந்தவ மெச்சினேன்காண்முனி
சர்ச்சனரோ, இன்னாண்மகனிலையெனவொளிர் மின்னாண்மொழிய
துகொடுவரினென்னாமுனமெனைநினைகி லீரவ்வினையாலும் (அதி
திக) ளுண்ணாமனுமனுதினமடர் வெவ்வினையாலும். (௧௦௩)

பட்சமதாகப்பெற்றுச்சிதமாய்வள ரச்சிசுபன்னளிராதுகண்
டீர், பலகலையுணரவுமறிவுள னுலகினிலரிதெனவெழின்மிகு குல
மகன்வயதீரைந்திருமூன்றிற் பெறவோ (கூன்ருரு) டிழிவுறமூட
மாயொருநூறுண்டிற் றரவோ. (௧௦௪)

கள்ளமில்லாமலேவிள்ளுமெனமுனி வல்லவருமிதுசொல்லு
கின்றார், சங்காதரவெமதிடர்கெட வுங்கோதறுகுணநிதியெனு மங்
காதறுகலையொடுமறைநா லறிபவனாய் (ஓர்சுத) னெங்காதலிபெற
வருள்புரிவா யிறையவனே. (௧௦௫)

பிள்ளையிலாத்துயரந்தனைத்தீர்த்தெமை வள்ளலேதாருமென
வுரைத்தார், பித்தனுமனதொத்தசிவ கணத்தினைவருவித்திமுனி
வர்பத்தினியின்வயிற்றினிலுருவாகியே வருவீ (ருயர்கதி), மெய்த்
தவநெறியுற்றெனதுறவாகியே பெறுவீர். (க0சு)

இக்கணஞ்செல்கவெனச்சொலிமாமுனி வர்க்கருளிக்கயிலைக்
கெழுந்தார், இங்கிதசாசக்குயின்மொழி மங்கையுமிருவிக்கொழு
னரு மங்கிலமனதிற்கனிவொடுமெய்ப்புள குற்று (ரூழ்வலி) பங்க
முபெளிதிற்கெடவொருசைக்கனி பெற்றார். (க0எ)

மிக்குப்பெருகியதானகங்காநதி யொக்கவேகாசிதனைக்கடந்து,
விரியுந்தட கிரையும்புன லுறவென்றடர் தருவும்புலி யரவங்கொ
ள வெருவுங்கரி போர்புரி வனமுந் (சோலைக) ளிரவும்பகலறிதின்
றெனுமோர்பெரு வனமும். (க0அ)

ஆசையினலேபிரயாசந்தோனுமற்கை வீசிநடந்துதம்மாசிர
மத்தில் அஞ்சமஞ்சுநன்னடைகிளி கொஞ்சலஞ்சுமென்மொழிய
லர் கஞ்சமஞ்சுமின்னடியினள் வீற்றிருந்தாள் (அந்தக) னஞ்சும
ஞ்சனின்வரவது பார்த்தறிந்தாள். (க0கூ)

தேசம்புகழ்திருக்காசியில்வாழும்விஸ் வேசருளினிற்கற்பமு
ண்டாய்ச், சிற்சிலநாளிற்குமிண்முலை யற்புதமாகித்திரணுனி கற்
பனையாகக்கருமணிபோலொளி தரவே (மாந்தளி) ரொப்பனமே
னிக்கிடையணிசாலிழி வுறவே. (கக0)

ஆலிலையாம்வயின்மேலுமுயர்ந்திதழ் கோலமுகம்பொலன்வெ
ண்ணிறமாய், அச்சமுற்றயர்ந்திடுனடை இச்சைவைத்துணர்ந்திடு
முலை கச்சைவிட்டுயர்ந்திடுமங்கம் பொன்னிறமா (மேதை) பச்
சையுற்றியங்கிடுமின்பங் குன்னிடுமாம். (ககக)

சாலச்சிற்றுண்டிகட்கிச்சைகொள்வாளன்னம் பாலருந்தாம
னச்சிச்சைசெய்வாள், தள்ளாதிடைகொள்ளாமலே சள்ளாய்வயி
றுள்ளேசிறு சந்திமுட்டுவதாயினவே (மாது) நொந்திகஷ்ட
முமாயினவே. (ககஉ)

சீருடனேயொன்றிரண்டுமூன்றுநான் கைந்தாறுடனேழெட்
டொன்பான்முடிந்த்,சித்தித்திடுபத்திற்பல னுற்றுத்தளர்வித்தொ
த்தொளிர் தேகம்புண்ணுக நலிந்தனளே (மருவிய) போகமென்னு
ளுமொழிந்தனளே. (ககங)

ஆடியம்மம்மாபாருமிதோவெந்தன் கூரியவாழ்விழிசோருத
டி, ஐயோயிடைநோகுதேயிது பொய்யோகளையாகுதேயிதை யா
ருடன்சொல்வேனடி மானே(தாக)மீருதென்செய்வேனடிநானே.

சிக்கெனநாவும்வரட்சியுண்டாகுது பக்கெனமார்பையடைக்குதடி, செவியுணர்விலையேயடிவயிர் குவிதனுமொழியாதிடர்தரு கவலையிலழியாதெனையுயிர் காரீரோ (மின்னுங்) துவழ்கொடியிடையீரருகின[illegible]வாரீரோ. (ககரு)

பக்கம்வ[illegible]துப்பின்விக்கலுண்டாகுதென் னிக்கொடுந்துன்பம்பொருக்சே[illegible]ம்மா, பாலனுசைவேணுமோயினி மேலுமாசைதோணுமோஅ[illegible] பாவையேயென்னுயிர் போகுதடி (யென்னன்ன) நோவவேகண்[illegible]யர் வாகுதடி. (ககசு)

ஆதியிற்பிர்ம[illegible]னமுத்திதுவோவொரு மாதென்றுதித்திந்த வேதனைக்கா, ளாகித்தளர்வாகித்தனி யாகித்துயர்மூழ்குற்றனன் ஆதெய்வமேயினியான் சகியேன் (மதி) யாதுய்வனேலினியான் சுகியேன். (ககஎ)

கோதையரேயெனமாதுமருத்வதி வாதனைப்பட்டிடும்போதினிலே, கூனொடுகழியூணியோனா தோணிடுதிரைமேனியும்விழி கொள்ளாமற்பீளையுந் தள்ளிடவே (கால்கள்) தள்ளாடிக்கோழையுங் கெல்லிடவே. (ககஅ)

மார்புரண்டாடியதோன்மூலைமீதுவாய் நீர்வழிந்தோடுங்கிழக்கோதை, வந்துகந்தகந்தனிலொளிசிந்திசைந்தபைந்தொடிவயினொந்தயர்ந்தலைந்திடுமவண்முன் போயினளே(மலர்தரு) கந்தமுந்தருங்குழலியுமன் பாயினளே. (கககூ)

ஏர்பெறுநங்கைமருத்வதியாளம்மை யாரிருசீரடியைப்பணிந்தே, எனதம்மணியுனைநம்பினே னினிவந்தெனைமனதன்புட னேழையைப்பார்த்தருள் பூணுமம்மா (இந்த) வேளைதற்காத்திட வேணுமம்மா. (கஉ0)

என்றிப்படிக்கன்னைகொண்டவருத்தமுங் கண்டிவணின்றிடனன்றலவென், றிகவுளசிறுகுதலையும்வெளி யுதயவேமகள்பதறியேதன திருகுறங்கும் நடுநடுங்க மெய்சலித்தாள் (கன்னிய)ரிருவரங்குபரிசடங்கு செய்கலுற்றார். (கஉக)

தொன்றனுர்போய்மிருகண்டருக்குச்சுத னின்றுவந்துற்றனவென்றுரைத்துத், தாய்தனநீராட்டியேசிறு[illegible]ய்நனிபாராட்டியேபொன் சுட்டிநுதற்கொரு பொட்டுமிட்டார் (ம[illegible]தர்கள்) திருஷ்டிகளித்துமே தொட்டிலிட்டார். (கஉஉ)

ஆணிப்பொன்றொட்டிலின்மாணிக்கக்கல்லிழைத் தம்பவளச்சிறுசங்கிலியோ, டசையக்குழலசையத்தன மசையக்குரலிசையுற்றிட வாரிவரொன்றுதா லாட்டினரோ (கொங்கை) மீரவேகொண்டு பாலூட்டினரோ. (கஉங)

காணவொண்ணாதகட்டிக்கனியேசெங் கரும்பேகனிந்தபலா
ச்சுளையே, கானுற்றிடுதேனொத்திடும் ஞானத்தனேனுனைத்திடுங்
கண்மணியினிக்கண் வளர்ந்திடுவாய் (பாலமு) துண்ணவினைக்கி
னெழுந்திடுவாய். (கஉச)

எட்டிரண்டானகலாமதியைப்பழித் திட்ட முகவட்டமு
ளா, யெங்கள்பங்கமுங்கெடவருள் பொங்குசங்கர அறரவென தங்
கழுங்குளிர்ந்திடவருமன் பானவனே (எனதிரு) கொங்கையுங்க
னிந்திடவமு துண்பாலகனே. (கஉரு)

திட்டமதானகுலக்கொழுந்தேநாங்கள் தேடியெடுத்ததிரவி
யமே, சித்திரத்தையொத்தகத்தி னத்துதத்தையைப்பயிற்று செ
ல்வனேயென்றுமனங் களித்தார் (கொடும்) வல்வினையொன்றுபவ
ங் கழித்தார். (கஉசா)

ஏதிலர்க்கும்றநிதிக்குவைபோலொரு மாதுசுகித்தபுதுமணம்
போ, விருகண்ணுமிழந்தவனிரு கமன்னுமிளங்கனியென வரந
ண்ணுமகன்றனைமடிமீது வைத்துத் (தங்குல) முறைபண்ணியரன்
றனதடியே துதித்து. (கஉஎ)

வேதியராசிசொலக்குலமாதர்கள் போதவேமங்கலக் கீதை
சொல, விந்தைப்படவந்துற்றவர் சிந்தைக்களிமுந்துற்றிட வேத
மார்க்கண்டனென் றுமமிட்டார் (மணமொரு) சாதமார்க்கின்ற
மின் தாமமிட்டார். (கஉஅ)

கைக்குப்பொன்காப்புக்கொலுசரைஞாணுங் கழுத்திற்பொற்
பூஷணந்தானணிந்து, கனகதண்டைகிண்கிணிமணி புனைசதங்கை
மின்பணியொடு கற்பனைமேன்முருகிட்டிடைக்குச் (சரிகையி) ன
ற்புதமானதோர் பட்டுடுத்தி. (கஉகூ)

அக்கரையாகக்கண்ணுக்குமைதீட்டி யுச்சிக்கொண்டையிட்டு
நற்பக்குவமா, யாடியேதெருவீதியின்மிக வோடியேவிளையாடியே
வரு மைந்தனைக்கொஞ்சியே முத்தமிட்டார் (வய) தைந்தினிற்கல்
வி பயிற்றலுற்றார். (கங0)

மாமறையோதியமேன்முறையாளரைத் தாமழைத்துச்சிறு
பான்மையதா, மைந்தனுக்கருந்தமிழ்பயி லுந்திறத்தையிங்கருள்
கென மாமிருகண்ட ருரைத்தனரோ (சற்குரு)தாமறைகின்றசொற்
கற்றனரோ. (கஙக)

ஆமறுசாஸ்திரம்நான்மறையோதிநன் னேமமொடுந்தவந்தா
மறிந்து, ஆருங்கலைதேரும்பெரி யோருங்களிகூரும்படி யண்டர்
கொண்டாடச் சபைதனிலே (முனிமார்க்) கண்டன்வந்தானிப் பு
விதனிலே. (கஙஉ)

தந்தைபதந்தனை வந்துபணிந்திடும் விந்தையுளசிறுமைந்தனையுந், தழுவியேமடிமீதுவைத்து முழுமனதுடனேகதித்து சந்தோஷமார்க்கடன் மூழ்கினின்றார் (முனிவர்) விந்தையாய்நீடூழி வாழ்கவென்றார். (௧௩௩)

(வேறு)

இந்தப்படிக்கிவளர்ந்திடும்போதுதன்மைந்தனுக்கன்றரன்றந்தவய, தீரொட்டுமாக மனந்துயர் மீரிட்டுநோகச் சலிப்புட னென்செய்குவமினியாமென மின்செய்வளையினண்மாமுனி யிருவர்நெஞ்சுமழலினின் மெழுகா யுருகுற்றார் (அன்பெனு)மறிவழிந்துமழலையின்வலையாலி றுகுற்றார். (௧௩௪)

நானிலமும்புகழ்ஞானசுக்கியானனே ஞானவன்பானவென்பிராணேசா, நன்மகன்வயதாச்சே ஐயோபாவி நமன்வருகுவதாச்சே முன்னாட்செய்த நற்றவமதின்வருபாலனை யுத்தமகுணமுளசீலனை நாம்பிரிந்துற்றிடுங் காலமிதோ (தீவினை) யோம்பிறந்துய்த்திடுங் கோலமிதோ. (௧௩௫)

தேனலர்வாயின்மொழிகண்டியமனன் பானமகனைவிடுத்திடவே, சித்தம்வைப்பானோ அல்லாமற் பிடித்திழுப்பானோ பொல்லாதவென் சிந்தைநோக மைந்தனையுயிர் சிந்தவேகவர்ந்திடுவனோ தெய்வமேயொன்று மறியோமே (நாங்கள்) செய்தவமொன்றுங் குறையோமே. (௧௩௬)

தேகியென்றோருக்குமுதளிக்காமற் சிடுத்துவைதோமோஅடுத்தவரைச், சீர்குலைத்தோமோ ஒருவர்தன் னேர்கலைத்தோமோ விருகண்முன் றெரியக்கூர னெரியக்கறை சொரியக்கொலை புரியுற்றமோ செய்தொழிற்கூலி குறைத்தோமோ (பிறர்பொருள்) கைதனிற்கோலி யிளைத்தோமோ. (௧௩௭)

ஆகடியஞ்செய்துநற்பெரியோர்மனம் நோகவைத்தோமேமகப்பாவீ, யாதிருந்தோமோ சிவனடியனாமதி யாதிருந்தோமோ புவனமதனிலினி யாரும்பழிகூறியேநகு வாருஞ்சிலர்தூறவேநமை யாயன்விதித்த விதிக்குறையோ (ஒருசிறு) சேயென்றுதித்தேமனுக்கிளையோ. (௧௩௮)

நேராயொருவர்பசித்திருக்கமுகம் பாராமலன்னம்புசித்தோமோ, நேசம்வைத்தோர்தம்பொருளின்மே லாசைவைத்தோமோ மதத்தினால் நிலமதிரநடந்தோமோ குலமரபுகடந்தோமோ நெஞ்சொவ்வக்கோட்சொலுரைத்தோமோ (ஏழையர்) கெஞ்சுவபார்த்துச் சிரித்தோமோ. (௧௩௯)

சிராமகனை நினைக்கநினைக்கவென் பேரானநெஞ்சுபகிரொன்கு
தே, செயல்குறியேனே சுதனைவிட்டுயிர் தரியேனே ஐயோசிவனே
சிறுவனொழிந்தபினுனோ அருமைகுலைந்திடுவேனோ சிந்தைமறக்கு
ம்நெறி யேதோ (பெற்ற) தொங்கிசுருக்கென்றெரியா[illegible]தா. (௧௪௦)

என்றிவரித்துயர்கொண்டுவருந்தி யிளைத்தனரா[illegible]கங்களைத்திட
வே, யித்தருணத்தில் மார்க்கண்டன்வந்துற்றவ்விடத்தில் தாய்தந்
தையரின் னிருவிழிநீரருவிசுடர நிறைமுகமாரொளிசெடவரு மெ
ண்ணமென்னென்ன விளம்பலுற்று (ஞெய்தரு) புண்ணிலம்பெ
ன்ன வுளம்பதைத்தார். (௧௪௧)

கன்றைப்பிரிந்திடுமாவெனத்தாவிக் கலக்கமுற்றென்னருங்
காதலனே, கவலையேனென்றாய் என்னென்றினி நுவலுவோம்நன்
றாய் நன்மணிநிரைதிகள் கஞ்சங்கொஞ்சுந்திருமுக வஞ்சொன்மி
ஞ்சின்றருசுக காவி லுயர்த்திடு யான்சிறந்தா (யிந்தப்) பாவிவயிற்
றினி லேன்பிறந்தாய். (௧௪௨)

பூமியிற்பிள்ளையில்லாதவர்க்கேனும்யாம் பெற்றுமரும்பாவியா
னோமடா, பொற்பறிவுளமகனே நான்மறையறுகலை சொற்பொரு
ளறிபவனே மேன்மையினெடுமுன் பொருதாழ்வுமிலாமற்புகழ்
பெறவாழ்குமனுளிற்றிகள் போதனவைக்குமுனி நடந்தார் (சில)
மாதரகத்தி னினிதுவந்தார். (௧௪௩)

தாமக்குழலியர்க்காமுபசாரஞ்செய் தேமதுவர்க்கமேரடன்
னமிடத், தன்மனதார்த்து அக்கன்னியருமென்முகம்பார்த்து மி
க்கன்புளசிறு சந்ததியுண்டோவென்றனர் நொந்திலையென்றேன
ன்றவர் தாமுமுண்ணும லெழுந்துநின்றே (பாவிக) ளாமென்றெ
ண்ணுமன் மொழிந்துசென்றார். (௧௪௪)

தேடியேவந்தவிருந்தினருண்ணுத தீவினைசெய்திடும்பாவியெ
ன்றே, சிந்தைநொந்துற்றேன் அப்போதுநின் றந்தைவந்துற்றார்
கனிந்திடுஞ் சிறுநகையொளிபெறுமுகமதி னிருண்மிகுதுயர்வரு
கவுமுள சேதியென்பெண்ணேவின் னென்றுரைத்தார் (ரிஷி) மா
தர்வந்துண்ணவி[illegible]லென்றுரைத்தேன். (௧௪௫)

கேடிலநெஞ்சங்கலங்கிமுனிவர்பொன்னுடுறைகின்றதினீடிய
தோர், கீர்த்தியின்வேதன் வியாசனைப் பார்த்தருணைதன் இப்பா
ருளர்க் கினிதாமகவிலையேலரு[illegible] கனிகேவலமுளதே[illegible]வென வில்
லெனவில்லவர் செய்வகையே (இனிச்) சொல்லெனவ[illegible]ள்ளுவ றுய்
வகையே. (௧௪௬)

சம்புசதாசிவன்றன்னடிக்காட்படுமன்பருமிக்கதவம்புரிவோ
ர், சந்ததிபெறுவாரோ யரன்பத முந்துதியுடையோரோ யாமென்
றோதிய தாலேநகைசையாலுந்தவ மேலாமியல்பாலுமத் தற்பரன்ற
ன்னைப் பணிந்திடவே(முனி)சொற்படியெண்ணித்துணிந்திடவே.

நம்பன்வளர்திருக்காசியெனும்பதி நாடியேநாங்கள்தவமிருந்
து, நாரியோர்பாகன் றன்னைக்கண்டு வீரியமாக வுனக்கன்று நலமாய்
வயதிரொட்டென வளமாயரனிரிட்டிடும் நாள்வரலாச்சுதடா மக
னே (ஏம) னுள்வரவாச்சுதடா சுதனே. (கசஅ)

என்னென்றினிச்சகிப்பேனுனைப்பிரிந் தெப்படியிப்புவன
த்திருப்பேன், என்சிறுபாலா நல்லோர்மன தன்புறுசீலா ஐயோ
யென்வயி றெரியவேமனமுறியவே நமனறியவேகொலை புரியவும்
நானிந்தவிதிக்கென்ன செய்வேனடா (இனி) யெந்தவிதத்தினி
லுய்வேனடா. (கசகூ)

வண்ணக்கிளியைவளர்த்தியல்வனுக் குண்ணக்கொடுத்தல்போ
லுன்னையெம, வள்ளன்முன்பாகக் காலதூதர் கொள்ளைகொண்டே
கக் கொடுத்துயிர் வாழ்வனோயினி யூழ்வினைதனி லாழ்வனோதுயர்
மூழ்வனோயிம் மாநிலத்தோர்க ணகைத்திடவே (அன்பு)தோணு
ளத்தோர்கள் திகைத்திடவே. (கரு0)

கொஞ்சும்பரிவுளரஞ்சிதனேமன தஞ்சுதேபாவிநானென்செ
ய்குவேன், குமரனைநிகர்வாமா மறைநூல்வலனென வமரர்கள்து
திநேமா திரளாரமுதுறு குளிர்மதிமுகத்திறொளிவையு மிளநகை
யதொத்தமொழியையுங் குவலயத்தினினிக் காண்பேமோ (நாங்
கள்) தவமியற்றுற்றதும் வீண்போமோ. (கருக)

நஞ்சணிகண்டரருளாற்கிடைத்திடு மென்சிறுபாலனேயஞ்சு
கமே, நான்றனியாக நீதென்றிசையிறை யோன்பதிக்கேகத் தகு
மோபகிலெய னுகமுமழல்பொங்குதெனிரு சண்களிறொளிதங்கிய
மணி யானவனேயுனைப் பெற்றதினும் (பலன்) காணிலனேமயக்
கற்றவனே. (கருஉ)

எட்டிநடந்திடுஞ்சிற்றடிநோமெனத் தொட்டுமுத்திட்டுவள
ர்த்தோமே, அஃடா என்மகனே எந்தன் கண்மணியே முன்னொளி
றையவனெழுதியமுறையோ நிறைதவவளமறுகுறையோ ஈசரளி
த்த வரந்தானோ (நாங்கள்) பூசைசெயுற்ற திறந்தானோ. (கருங)

மட்டில்புகழ்மிருகண்டர்குலத்தினிற் றிட்டமதாய்வந்துதித்
தவனே, அடா மரகதமணிமார்பா எங்கட்கானது பாகதிதருதீபா
இப்போதேமன் வந்துவளைந்துதணிந்து விரைந்துகரைந்துசினந்
துனை வாவென்றழைக்கிலே தெருமரைப்பே (னிந்தத்) தீவினைக்
கென்றோநான் பெண்பிறப்பேன். (கருச)

காரிக்கிடாவினிலேறியேயமனுஞ் சீறிவருகவும்நேராய்நீ,
கண்டிடுவாயோ மருமொழி விண்டிடுவாயோ உந்தனுளங் கலங்க
நலங்கண்மயங்க வுலங்கொள்புயங்கள்குலுங்க கைதனிற்சூலத்தி
லெத்துவனே (உந்தன்) மெய்தனைப்பாசத்திற் சுத்துவனே. ()

பாரிலுனைநமனுருக்கொப்பித்தினி யாரைத்துணையெனக்கோ
ருவண்டா, பஞ்சைபோலானேம் யாவருக்கு மஞ்சுவதானேம் எந்
தன்னெஞ்சது பதறுதேயுட் லுதறுதேபொறி சிதறுதேமன மதிரு
தேயுன் பற்றுமின்றேடினி யற்றுதடா (உன்னைப்) பெற்றவயிற
னல் பற்றுதடா. (௧௫௬)

அல்லலறுத்தெங்கட்கெள்ளுந்தண்ணீரந்திய காலத்திறைப்
பாயென்றெண்ணினேமே, அருமைமார்க்கண்டா என்கண்ணுலிச்
சிறுமைபார்க்கண்டா அங்கந்தளரவு மாவிசோரநொந்தலைகுறு
பாவியாகுமென்றலைதனி லன்றெழுதும்பிர்ம்மன் சுற்பனையோ
(அந்தக்) குன்றவிலீசன்றன் சொற்படியோ. (௧௫௭)

வல்லபமிக்கவெருமைக்கடாவினிற்கொல்லும்புலியெனச்சீறி
நமன், வந்திடுவானே உன்னங்கம் பிளந்திடுவானே கன்னற்சிலை
யுள மதனுமதிவதனுதவ மதிகுல்வருசுதனுகிய மாதவனேயென்
றெண்ணிக் கனைந்தாள் (முலை)மீது கண்ணீராறெனச்சொரிந்தாள்.

தத்துவவேதமுறைப்படியோதிய வித்தகன்மார்க்கண்டனுத்
தமியே, சஞ்சலமேனே நமனைக்கண் டஞ்சிடுவேனே புவனத்திற்
றற்பரன்றனைப்பணிந்து நற்றவஞ்செயத்துணிந்து சங்கரனாருள்
பெற்றிடுவேன் (யம) கிங்கரர்வாரா தகற்றிடுவேன். (௧௫௯)

மெத்தவுமாசையாய்ப்பெற்றுவளர்த்திடுஞ் சிற்றடியேயென்
னபுத்தியடா, விதிவசமதுபோமோ பதினறெனும்வய ததுநிசமல
தாமோ சுதனேகாலனும் விழியனல்செறிந்துகுப்பன மொழியதிர்
காங்கமொப்பன வெண்பிறைப்பற்கள் கடித்திடுவான் (அங்கம்)
புண்பெறக்கட்டி யடித்திடுவான். (௧௬0)

ஆலமருந்தியநீலகண்டேசர்தங் கோலமலரடிக்காளுடையோ
ர்க், கம்புவிமீது வருத்தும்ந மன்பயமேது மனத்துய ரறவிரு
வருமொருமனதுட னரனடிதொழுதிருமறலியி னுணவங்குன்னி
டவோட்டிடுவேன் (அந்தத்) தாணுவின்பொன்னடிக் காட்படு
வேன். (௧௬௧)

வாலவயதுளபாலாவுனக்கதி சீலருடன்மணக்கோலஞ்செயு,
மன்புவைத்தோமோ எங்களிரு கண்களித்தோமோ தவஞ்செய
மனமாயடர் புனமீதொரு வனுமெகுவே னெனவேசொலு மைந்
தனேயேமனை வெல்லுவயோ (பாதம்) நொந்திடநீவழி செல்லு
வயோ. (௧௬௨)

செல்லுவேனுன்மறைவிள்ளுமெய்யன்பன்றன் கள்ளவிணுண் மலர்மெல்லடிக்கே, சித்தம்வைப்பேனும் மூவாசை விடுத்திருப்பே னுய்ப் புலன்களைச் சிதறுதொருமதிகொண்டென தெதிரோவரு மொருசண்டனைச் சிந்தைகலங்கிட வீழ்த்திடுவேன் (பாதா) ளந்த னிலெய்திட வாழ்த்திடுவேன். (கசுரு)

வல்லவன்போலெங்களுள்ளந்தெளிந்திடச் சொல்லுகிறுய் சிறுபிள்ளைமதி, வருத்தமிலாயே நடனைக்கண் டிரத்தமூவாயே பொன்னுற்செயு மணிமயவுஜிதா ஹிதசத் குணநயரஜிதாமிரதபத் மாசனைபானமின் வாண்முகனே (இனி) யோசனையென்னசெய் வோமகனே. (கசு+)

இத்தனையாகவருத்தமெனென்றனை பெற்றதாய்தந்தையீரத்த னிட, மென்னையொப்பிப்பீரெமவாதை தன்னைத்தப்பிப்பீரெனப் பணிந் தேற்றித்துதிசாற்றிந்துய ராற்றிப்பவமாற்றுற்றிடு மெம் பெருமானருள் தந்திடவே (மார்க்கண்) டன்பரிவாக நடந்திடவே.

பத்திருமூன்றுவயதளித்தெந்தன்மேற் சித்தமகிழ்ந்திடுங்கர்த் தனைநான், பார்ந்திடவேணும் இடர்தனைத் தீர்த்திடவேணு மென மிகு பரிவுடனனல்மெழுகென மன முருகிடவருள்பெருகிடவழி பற்றியேசென்றேர் வனத்தினிலே (தவஞ்) சித்தியாமென்றவ் வி டத்தினிலே. (கசுசு)

தேருஞ்சுனையினன்னீரிற்குளித்தலங் காரமுடனேவெண்ணீ றணிந்து, சித்தமொன்ருகிக் கசடறு மூத்தமனுகி மறைசொலுந் திறமந்திரஜெபமுஞ்செப சரமுந்தியகரமுந்திகள் திவ்யபீதாம்பர முந்தரித்து (மன) மொவ்வவேதாந்த நலங்குறித்து. (சசுஎ)

வீறுடனேயுருத்திராட்சமும்பூண்டற மேதருகுண்டலங்காதி லிட்டு, வேதநன்னூலு முன்மார்பினிற் போதமுன்னூலுஞ் சை வாகம விதியிற்சிவகதிபெற்றயன் விதியற்றிடுமதியுற்றிட வேதிய ருந்தவஞ் செய்யலுற்றூர் (அங்கே) தீதிலநாரத ரெய்தலுற்ருர். ()

எண்டிசைசுற்றியகுண்டுணிநாரத ரண்டையிற்கண்டுமார்க் கண்டனுமே, எந்தனைத்தேடி முனிவரீர் வந்ததென்னடிச் சொல் வீரென விந்தொளிர்வத னந்திகளதி சுந்தரமுகமைந்தனேயுன தெண்ணமென்னுதவம் பண்ணுவதே (னிந்தப்) புன்னைவனந்தனி னண்ணுவதேன். (கசுகூ)

வண்டமிழ்தேர்மிருகண்டசுதாயினி விண்டிடுவாயெனவண் டர்தொழும், மாமுனியாரே என்றந்தைதா யாமிருபேரும் தவஞ் செய மதிசூடியபெருமான்வர மதிறுலொருபதிறுறெனும் வால வயதுகொண் டேவளர்ந்தேன் (இனிக்) காலன்வரவுகண் டேதள ர்ந்தேன். (கஎ0)

உம்மையல்லாலினியுற்றதுணைகாணே னின்மலரேயெனக்கு
ண்மைசொல்வீ, ருமதடிசரணென்றான் காலனைவெலுநிய மமதரு
ள்செயுமென்றான் பாலாகேளிவ் வுலகினையருளுந்திறமுள கலைமக
ள்கொழுனன்றனைமன துன்னித்தவஞ்செயிற் றேற்றிடுவார்
(ஆரன்) றன்னைத்தொழும்வகை சாற்றிடுவார். (கஎக)

செம்மையுடனுபதேசமடைந்தென்றும் நன்மைபெற்றோங்கி
வளர்ந்திடுவாய், செலவருளென்றே பிர்ம்மன்பதி நலமுறச்சென்
றே ஒருநான்முகமுள தேவெயொருகாவிற்றனி யாவேதியனுவிற்
றுதி செப்பியருந்தவஞ் செய்யுகிறு (னும்மா) லற்பமதாயுடல்
நையுகிறான். (கஎஉ)

பூதலத்திலவன்மாதவத்துக்கினை யாதுரைப்பேன்மலர்மீதவ
னே, புண்ணியசுசீலன் மிருகண்டர் தன்னிடபாலன் றனக்கருள்
போதித்திடும்வேதத்தினை யோதிப்பொருள்சோதித்திடும் பூரண
னேசெல் லெனமொழிந்தார் (சத்திய) வாரணனுமெல் லெனவெ
ழுந்தார். (கஎங)

நீதிசொலுஞ்சுகாதிமுனிவர் சங்கீதமுடன்சுருதி யோதிட
வே, நித்தியகமனர்நீட அரம்பையர் கிடதஜெணு தத்திமியென
வாடக் கவரிகள்போட நிறைதங்கியகனமென்சிறை யுறுபொங்கன
மிசையன்புட னேறியேபிர்ம்மனும் வந்தனரோ (செய்தவ)மேனை
யினுண்மையறிந்தனரோ. (கஎச)

நிட்டையின்மூடியகண்களையயனும் பொட்டெனவேவிழி
த்திட்டயனார், நிறைபுகழ்கொண்டாடிப் பதந்தனின் விரைகமிண்
மலர்சூடி உயர்கதிநாடி நீதாபுவனுதாரமென் னுதாமலர்வேதா
வருணேசம்வைப்பிர்சர ணென்றடைந்தே (னுப) தேசஞ்செப்பீ
ரென வும்பணிந்தான். (கஎரு)

இட்டமுடன்பிர்ம்மன்கிட்டவழைத்தாசை விட்டவனேயெ
ன்னகஷ்டமென, வித்தவஞ்செய்தா யென்னுடன் மெத்தவும்
நைதாய் மார்க்கண்டாவுன் னெண்ணந்தனையுரையெனவிரு கண்
ணின்றொழுகியபுனலொடு மேமனேவெல்ல வகையருள்வீர் (பூசா)
நேசமும்நல்ல தகைபுரிவீர். (கஎகு)

கந்தமலர்க்குழல்வாணிமணாளனென் றந்தமுடன்சொலு
மைந்தனையுங், கருத்துறநோக்கி மனத்துள வருத்தமும்போக்கி
பஞ்சாட்சரம் காதுக்குளேயோதிச்செயல் போதித்தது சாதித்தி
டக் காலனுமஞ்சி வணங்கிடுவான் (அறிவுள) பாலனேவிஞ்சை
யுணர்ந்திடுவாய். (கஎஎ)

பந்தமதானசென்மந்தனைநீக்கு மருந்திதுவேபரமன்றனிரு, பாதத்திற்சேர்க்கும் நமன்செயும் வாதத்தைத்தீர்க்கும் தீவினை போக்கும் பயனுமிது செயினுமதி சயனேயென வயனுர்சொலப் பத்தியுடன்சிவ பூசைசெயு(முறை)சித்தமகிழ்ந்திடவேயிசையும்.

என்றுசொலுமுனிவன்றனைநோக்கியே நன்றுநன்றென்று மகிழ்ந்தயனு, ரெண்டிசையினுமோடி சிவஸ்தலங் கண்டிசையொடு பாடிக்கதிபெறநாடி எடுத்தமலர்தொடுத்துமயல் விடுத்தரனையடுத் துநிதம் ஏகமனதுடன்பூசை செய்வாய் (சொல்லும்) ஆகமநூல் வழியேயிசைவாய். (௧௭௯)

மன்றுணடஞ்செய்யரன்றனிடமர் தனி லின்றுசெல்லென்றுபுக ன்றெழில்சேர், மலரவனேக பார்க்கண்டன்றன் னுளமகிழ்வாக வில்வவனம் வளரிங்கிதநளினன்மத களிறின்முகமுளவைங்கரன் மாணடிக்கன்பனுப் போற்றவென்றே (புதுமலர்) தானெடுத்தம் பதஞ் சாற்றிநின்றே. (௧௮௦)

பாதிமதிச்சடையோனருளால்வரு மாதிகணாதிபனேசரணம், பத்திரபுட்ப மெடுத்துனை நித்தமர்ச்சிப்பேன் கொடுந்தொழிற் பாசந்தனை வீசுஞ்சம னுசம்பட வேசங்கரி பாலகனேயெனைக்காத் திடுவாய் (துயர்) சாலவினைதனைத் தீர்த்திடுவாய். (௧௮௧)

மந்திரமாமுக நாதாவெனத்துதித் தாதவனுருதிக் காதமுன் னே, மதியுடனோடிச் சிவகங்கை நதியினீராடி மலர்வனம்நாடி வாசித்திடுமருமுல்லைகள் பூசைக்கிசைவனமல்லிகை மந்தாரைவில் வதளமெடுத்தே(பொழில்)சிந்தாதருல்லை மலர்தொடுத்தே(௧௮௨

நேசமுடன்காசிவாசமதான விஸ்வேசர்பதந்தனைப்பூசைசெ ய்தே, நின்மலநிறைதேகா சிவசம்போமலை யின்மகளொருபாகா மான்மழுவாகா நின்றுள்பணி கின்றேனடர் கன்றூர்தியை வென் றுளுக நின்னையல்லாற்கதி வேறுமுண்டோ (மறை) பன்னுமல்லா லுனையறிவாருமுண்டோ. (௧௮௩)

ஆசையெனுங்கடலாம்விசாலாட்சிபிரா ணேசாவெனப்புகழ்ந் தேசிவபிரயா, கைப்பதியினைநாடிப் பிரயாகேஸ்வரர் நற்பதமுடி சூடிக் கோதாவரிநதி யாடிப்பண்பாடிக்கொண் டாடிக்கண்டோடி த்தொழு தங்குளபுட்ப வனம்புகுந்தே (ஐயன்) கொங்கலர்கொய் து மனங்குளிர்ந்தே. (௧௮௪)

நேமமதாகராமேஸ்வரத்திற்சென் றிராமலிங்கர்க்கர்ச்சிப்போ மெனவே, நேத்தியதாகித் தனுக்கோடி தீர்த்தத்தின்மூழ்கி வினை த்தேகம் நீங்கிடுமெனவென திருனமன மேங்கிடுதினியுனதருளெ னும் நேசம்வையீர்செகதீஸ்வரனே (மாயன்) பூசைசெய்ராமலிங் கேஸ்வரனே. (௧௮௫)

தீமைவிளைக்கும்நமன்றனைவென்றிடும் ஓமஹாதேவசம்போ
சங்கரா, திங்களைச்சூடி எனத்துதித் தங்கிருந்தோடித் தர்ப்பாசய
னத் தீசனைமெய் வாசனையதி பூசனைசெய் தாசையினொடு சேதுபதி
தனை வந்தடைந்து (லோக) நாதர்பதந்தனை யும்பணிந்து (௧௮௫)

ஆலவாய்ச்சொக்கரோடுங்கயற்கண்ணியம்மன்றிருச்சந்நிதிக
ண்டுவைகை, யாற்றிற்குளித்து மனத்துயர் மாற்றிக்களித்து தழை
த்தபூங்காவுளமே வொளிதுன்றலர் கூவிளமாவிளமென்றளி ரா
சையதாகப்பறித்தனரோ (சுந்த) ரேசர்பதத்திலர்ச்சித்தனரோ. ( )

நீலகண்டேசாநமோநமோகைதவ னுலடிபட்டமெய்க்கூலிய
னே, நின்பதம்போற்றி வருங்காலன் றன்பயமாற்றீ ரெனச்சொலி
நீங்கித்திருவாதவூரொனு மாங்குற்றிறைபாதமதனை நேயமுடன்று
தி செய்தனரோ (அரி) தாயபெருந்துறை யெய்தினரோ. (௧௮௮)

ஆனையுரித்துமதடனைப்போற்றியு மானுமழுவுங்கரத்திலங்க,
வாற்றல்தங்தோனே குருந்தடி வீற்றிருந்தோனே கூடற்கோமா
னறியப்பரிபோக்கியசிறு நரியைப்பரியாக்கியேமுன் மாணிக்கவா
சகர்க்காகவந்தாய் (நிருதர்செய்) யாணிப்பொன்னுலயத்தேயமர்ந்
தாய். (௧௮௯)

மோனமதானமெஞ்ஞானஸ்வரூபனே தினதயாளயோகீஸ்வ
ரனே, முனிவோர்துதிபாதா காலன்வாரா தெனையாளருணீநா
குருநாதாவென மொழிந்தினரு டமைந்துவிளா வெழுந்துகதிர்
விளைந்தபொழின் மொய்கிரணத்து தயனையெதிர்வருபுன லென்றே
(காவிரி) யுய்கயல்தத்தியதிரிசிரபுரமது சென்றே. (௧௯௦)

பொன்னிநதியாடித்தாயுமானே சனைப்பூசைசெய்தேஜம்புகே
சருக்குப், பூவலர்கொண்டு திருவானைக் காவலிற்சென்று நிராதார
பூரணஜல தாரணதிக ளாரணஜெக காரணவனைப் போற்றிசெய்
தேனிடர் தீர்த்திடவே (என்முன்) கூற்றனெய்தாதுயிர் காத்திட
வே. (௧௯௧)

மன்னும்வெண்ணாவனிழற்கீழமர்ந்திடும் புண்ணியனேயென
ப்பன்னிமறை, வல்லவனன்றே திருவையா றெல்லையிற்சென்றே
நமன்செயும் வஞ்சனைநாசம்படவருள் பஞ்சனதீசன்றனதிரு மல
ரடிகண்டுமனமகிழ்ந்தே (வில்வ) தளமதுகொண்டர்ச்சனை புரிந்
தே. (௧௯௨)

அங்கிருந்தேகித்திருக்குடந்தைப்பதி தங்கிவளர்ந்திடுமங்கள
மா, மம்பிகைநேசன் நிரஞ்சன கும்பலிங்கேசன் றிருவடிக் கன்பா
ய்வெகு தெம்பாய்மல ரும்பூவறுகும்பான்மதி யாருஞ்சிரமிசைசா
த்தி நின்றே (பக) டேறுஞ்சமனபயமாற்ற வென்றே. (௧௯௩)

கங்கைபாவுந்திருவிடைமருதூரினிற்றங்கியேசோழன்பிர்ம்ம
த்தியறக், காட்சிதந்தானை பேய்முலையம்மன் பாற்சிறந்தோனே
கண்டேமன்னங் கனைந்துமலர் சொரிந்துதுதி புரிந்துமதி நிறைந்த
வருட் காஞ்சிசொலிப்பணிந்தானரோ (திரு)வாஞ்சியமுற்றடைந்
தானரோ. (௧௯௪)

பொற்புளவண்முலையம்மைபங்காளனையற்புதவாஞ்சிலிங்கே
ஸ்வரனே, புனலுஞ்சடைநீதா மதனைக்காயு மனல்செறிவிழிநாதா
வருள்தாதா வைம் பொறிகலங்கவெஞ்சமர்புரி பரிகலங்கியஞ்ச
வுமிரு பூங்கழற்காளனவாகியே (கதித்) தோங்கருணைசலமேகி
யே. (௧௯௫)

தற்பரனுமருணேசருண்ணாமுலை பொற்பதம்போற்றிசெய்தற்
புதமாந், தழலுருக்கொண்டாய் மாலயனடிமுடி தொழவவர்க்கண்
டாய் கறைகண்டா மதி தங்கும்பொங்குங்கங்கை யடங்குங்கொங்
கின்றுங்கஜடாதரவென்றுகொண்டாடினர் (ஆவி) கெடாதுறநின்
றுபண்பாடினர். (௧௯௬)

மற்றங்கிருந்தெழுந்தேதிருவாலங்காடொற்றியூர்மன்னுஞ்சிவ
புரமும், மகிழ்கொண்டுகதித்து அரகரசிவவரு குகவென்றுதுதித்
து அருளொடுகுதித்து மதியொடுவேகவதிசரயூ நதியடர்சீரநதி
பரவு மம்புனன்மூழ்கியேகச்சிவந்தார் (வெகு) தென்புடன்பூசை
செயற்கிசைந்தார். (௧௯௭)

நற்றவஞ்செய்யுங்காமாட்சியோர்பாகனே வற்றலறுந்திருக்க
ம்பைநதி, நடுவில்வந்தோனே உந்தன்றிரு வடிதொழுதேனே இ
றையோனே யுனை நம்பினேனும்பர்தொழும்பத நம்பனேயும்பல்
கொளுஞ்சம னச்சங்கெடுத்தெந்தனை யாளவே (திருக்) கச்சிஏகாம்
பரதயாளுவே. (௧௯௮)

வாதனை தீர்த்தெனையாதரித்தாளவென்றோதியேநிதமுபொன்
முகிலி, மானதிமூழ்கி மார்க்கண்டருள் ளானந்தமாகி வேடனெச்
சில் வாங்கியுண்டவாயனேயரு ளோங்கிநின்றதூயனேசிறு மைந்
தன்மேற்சித்தமும்வையாயோ (வரும்) அந்தகர்க்குத்துயர்செய்
யாயோ. (௧௯௯)

மாதவர்போற்றுங்காளத்திவிஸ்வேசாஞானேதயவம்மைதங்
காதலனே, வரமருளென்றே தில்லைச்சிதம் பரமதுசென்றே சிவ
கங்காநதி வருபுனன்மூழ்கிக்கனவுட னுருமனதாகிப்பனிமலர்
வாசனைவீசியமண்டபஞ்சேர் (கனக) சபேசநடேசனைக் கண்டடை
ந்தே. (௨00)

தாமமுறுங்குழல்வாம்யெனுஞ்சிவகாமிமகிழ்ந்திடப்பூமிசை யோர், தங்குறைபருள்செய்ய விண்ணோர்மகிழ்வொடு கொங்கலா மழைபெய்யத் தாதெய்யத்தா தக்கிடகிடதஜெம்ஜெம்ஜெம் திக்கி டகிடத தொந்தொந்தொம் தளங்குதக ததிங்கணத்தோமென்ச் (சிற்சபை) விளங்கநடமிடுந்திருப்பாதனே. (உ0க)

ஏமனெனைத்தொடாமலருள்புரி யோமெனுமுண்மைநிஷ்க் காமியனே, என்றடிதொழுதேற்றிச் சீர்காழியில்வந் தன்றொரு பொழுதாற்றி மலர்சாற்றிப் புவி எங்கும்விளங்கிடவுங்கிருபை த ங்கிவளர்ந்தருளுந்திரிபு ரேசனேசட்டைநாதாவென்னைத் (தொடர்) பாசமகற்றிவிடாயென. (உ0உ)

தீவினைபோக்கிக்கதியருளும்வழித்திசரடிபணிந்தாசையுடன், நீறமதாகிக் கௌரிமாயூரமதேகிச் சிவார்ச்சனை செய்தேமருவா ரேர்மலர் கொய்தேதிருவாரூர்வளர் தியாகராஜேசனைப்போற்றி யே (லோக) மாய்கைசேராவகைதேற்றியே. (உ0ங)

பாவனையாய்ச்சுந்தரர்க்குத்தூதேகியதேவனேயல்லியங்கோ தைமகிழ், பண்புடையானே அடியருக்கன்புடையானே நமன்வ ருவானெனப் பயந்துமன தயர்ந்துகன முயர்ந்தவருணயந்துவிரி பாரினிற்சண்டனைவீழ்த்தவே (கடை) யூரனைக்கண்டினிவாழ்த்த வே. (உ0ச)

துய்யவமுர்சகண்டநதிமூழ்கியேமெய்யில்விபூதிருத்திராட்ச முடன், சோலையின்மலர்கொண்டே மாமணிநிறைதிரு வாலயமது சென்றே ஓமரகரசிவ சோதியேசுடரோயெனையெம காதகராவ கையருள் தோகையபிராமிமகிழ்சீலனே (மிகவன்) பாகுமடியார்க ளனுகூலனே. (உ0ரு)

வையகமீதாயிரத்தெட்டெனுந்தலமையனேநின்றொடுமா யினவே, வயதின்றொடுமாச்சே சிவனேயுந்தன் செயல்குன்றிடலா ச்சே எமன்வரலாச்சே மான்மழுவாகாவனாதரு தேன்மொழிபா காவுனதிரு மலரடி தந்தெனைக்காரீரோ (என்றும்) நிலைபெறவந்த ருள்தாரீரோ. (உ0சு)

அன்னைபிதாகுருதெய்வமும்நீயல்லாற்பின்னையொருவர் துணை காணேன், அமுதர்தலிங்கேசா அபிராமியெனு முமைமகிணேசா கடையூர்வாசா அரகரசிவ திரிபுரபவ வரவணிபுய சுரர்பரவிய வானந்தமெய்ப்பொருளாயனே (விடந்) தானுண்டெழிற்பெறும் வாயனே. (உ0எ)

சென்னியிலாறுளபன்னகபூஷணவின்னமூர்த்தீசனின்பொன்
னடிக்கே, சேவித்துநிற்பேன் பன்மலர்கொண்டருள் பாவித்தர்ச்
சிப்பேன் தாய்கர்ப்பத்திற் சேராதருள் தாராய்கடையூராயினிவா
ராய்பேர் சிந்தையகற்றிக்கதிபெறவே (பொல்லா) வந்தகன்வெற்
றிக்கிழிவுறவே. (உ0அ)

ப[illegible]ளாமல்லிகைமுல்லைசெந்தாமரைநந்தியாவிர்த்தமொடு
ந்தவன, மரு[illegible]கொன்றைசெழுந்தும்பை யறுகிவைகொண்
டே சகஸ்திரநா மஞ்[illegible]சாலியுனை யஞ்சலிசெய வஞ்சலிலென வுஞ்
சொலியெம வாதனைதீர்க்கும் நின்றருள்தெகியே (தள்ளிவி) டாதெ
னைக்காக்குங்கிருபாநிதியே. (உ0கூ)

விந்தையதாயுமைப்பூசைசெய்தேனேமன்வந்தனுகாமுன்வ
ரந்தருவாய் வேதாந்தவிவேகா பரமார்த்மசரித நாதாந்தவேபோ
கா கனயோகா சே வேறியேவந்தெனையாதரி தாரியல்கின்றஜடாத
ரி வேட்புறமேவியகாரணனே (அடியனை) யாட்படவேயருள்கூ
ரெனவே. (உகo)

பாலனுரைத்தமொழிக்கிரங்கிச்சிவன்கோலவிடையினின்மே
லேறிப், பண்ணவர்புடைசூழக் கதிதாவென்றிரு மண்ணவரடிதா
ழத்தொண்டர்கள்வாழப் பணச்சர்ப்பந்தரித்துத்தம பதத்திறங்கி
ண்கிணிச்சத்தம்பயிலவே யபிராமியோடரனும்வந்தார் (இனியு
ன்) செயலெனமலர்தூவியேமுனியார் பணிந்தார். (உகக)

காலனுக்கஞ்சியேசாலவணங்கிடுஞ்சீலனேகேளுமித்தாலமி
சை, கதிசேரருளுற்றாய் இன்றேடென்றும் பதினாறதுபெற்றாய்
பவமற்றாயென் கருத்திற்கின்புறச்சித்தந் திருத்திப்பண்புறப்பற்
றின் கழலிணைக்கன்பனென்றாகுவாய் (சண்டன்) வளமனைத்துங்
கெடவாழ்குவாய். (உகஉ)

திண்ணமிதேயுனதெண்ணம்விடுத்தெனைநண்ணியாராதனைப
ண்ணெனவே, செப்பியகன்றார் மார்க்கண்டனு மப்பரமன்றாள்
பணிந்துநின் றிங்கிதத்தொடு செங்கையுற்றிடு கொங்கலர்க்கொடு
கங்கைபற்றுறு மீசனேயென்றர்ச்சனைபுரிந்தார் (சிவ) பூசைசெய்
தின்புற்றினிதிருந்தார். (உகங)

அண்ணலெனுஞ்சிவன்றன்னடிபோற்றியிவ்வண்ணமிருந்தி
டப்புண்ணியனு, மந்தகனுருங் கொலுவினில் வந்திமையோருந்
துதிசெய அம்பெனுங்குணவம்பனும்பிறைக் கொம்பெனும்பனிர
ண்பனும்பல வானிரைகாதகர்சூழவே (வெற்றி) பூணெமதூதர்கள்
தாழவே. (உகச)

11591

முத்தியருள்சுவர்க்கமத்தியபாதாளங் கணித்திடுஞ்சித்திரபுத்திரனார், முன்வந்துநிற்ப இவனாட்கணக் கென்னென்றுரைப்பக் கருத்துடன் மூவுலகுமாரென்னுந்திரு தேவுளிறைபின்னும்பல முனிவர்தனக்கும்வயதுரைத்தார் (வானோ) ரனைவர்களுக்குஞ் செயல் குறித்தார். (௨௧௫)

நத்துஞ்சராசரமான்பேதாதிக ளத்தனையுநொ சித்திரனே, நன்றரனுக்குப் பணிசெய்மார்க் கண்டன்றனக்கு வயதினி நவிலென்றிடுமறலியினுரை செவிகொண்டபாவியேமே னாட்டுக் கணக்க னருகிருந்தே (மெய்ப்பே) ரோட்டுக்கணக்கின் முறையறிந்தே. (௨௧௬)

தேளுந்தருமநெறிதவராதர சாளெமவள்ளலேலநாளதுதான், கீர்த்திமார்க்கண்டர்க்கின்றீரெட்டும் பூர்த்தியாய்ச்சென்ற தினிக் கால கிங்கரரொடு சங்கதிகூ றும்பரிவுட னங்கடையூர்க் கேகிச்சிவத்தைப்பணிந்திடுவான் (றனைவிரை) வாகப்பிடித்துக்கொணர்ந்திடவே. (௨௧௭)

வேளையிதென்றிடக்காலனுந்தூதரைச் சாலவழைத்துரைகேளீரோர், விசையினிற்சென்று மார்க்கண்டனை யசைவறக்கொண்டு வாரீரான வெற்றிச்சூலங்கதையுட னேற்றிப்பாலன்றனதுயிர் வீறுடன்கொள்ளவுந்தோன்றினார் (கடை) யூரினிற்றூதர்வந்தீண்டினார். (௨௧௮)

வாருங்களண்ணமாரேசிறுபாலனைப் பாருங்களண்டையிற்சேருங்களென், வார்த்தைதப்பாதீர் மணிச்சத்தங் கேட்குதுபாரீர் துள்ளாதிருமாயாபெருவாயாவிழி தீயெரிபேயாமறை வல்லவன்றன்னைப்பிடித்திடுங்கள் (இனி) மெள்ளமெள்ளச்சென்றடுத்திடுங்கள். (௨௧௯)

காரண்டமெய்யாஈதென்னமணக்குதுபாரெந்தன்வாயினீருருதடா, கண்கெட்டமூடா பேசாதேநீ யென்கிட்டவாடா ஆலயமேரடா கணகணவென்குதும்மணியதோ மொணமொணவென்குதுதனியிதோ கற்பூரதீபவொளிதனிலே (ஓர்சுத) னைப்பாருந்தேவனருகினிலே. (௨௨0)

ஆமடாசிங்கப்பற்றுமனையாயினித் தாமதமேனமதேமனுரைக், கட்டியொன்றுண்டோ நமக்கிவ ணிட்டமென்றுண்டோ வுன் கைத்தெண்டா லடியடியுயிர் குடிகுடியதோ பிடிபிடியனை நொடிநொடியினில் அன்புடனேசற்றே பேசிடுவோம் (கிட்டித்) தெம்புடன்பாசத்தை வீசிடுவோம். (௨௨௧)

நாமெனச்சீறியத்தீமுகத் தூதநடாமாக்கண்டாவுனைத்தாமெ
மையர், ணமனழைப்பித்தார் கொண்டேவிங் கெமையனுப்பித்
தார் வாராயில்லெனி னத்திச்சுத்தித்தத்தியு ளத்திற்குத்திப்பற்றி
யே நாங்கள்கொண்டேகுவோம்பாரடா (கொடுங்) தீங்குசெய்யா
முனங்கூறடா. (௨௨௨)

கூறுவதென்னரனானதொண்டருக் காரொதிராகுமிப்பாரினி
லே, கூற்றன்வந்தாலு மெனைத்தொட வாற்றுமோமேலு முங்கட்
கென்ன கோலமோஜெக சாலமோவிது சீலமோகெடுகாலமோசி
வன் கோவிப்பாரப்புறம்போங்களடா (படு) பாவிப்பிணங்களா
நீங்களடா. (௨௨௩)

வீரியமாய்ப்பேசக்காரியமென்பதினுறுவயதல்லால்வேறுமு
ண்டோ, வீண்மதமேதுக் கினியுந்த ணுண்மைசெல்லாது கொண்
டேகா துனை விடுவோமெனவெண்ணாதே யடைவாய்மொழிபன்
னுதே வேலாலெறிந்துவளைந்திடுவோம் (கைத்) தெண்டாலேயுன்
மார்பைப்பிளந்திடுவோம். (௨௨௪)

ஏதடாதூதரிப்போதுவந்தென்முன்னேவாதுகள்செய்குரீர்
பாதகரோ, எனைத்தடுக்காதீர் சிவபூசை தனைக்கெடுக்காதீர் உயிர்
கொடுக்காதீரெந்தனுமைகொண்டினிநீர் வந்தவழிசென்றிடுவீரொ
ன்றுரைக்கச்சினங்கொண்டிடுவார் (தூதர்) குன்றெனப்பக்கம்வந்
தண்டிடுவார். (௨௨௫)

சாதகச்செந்தலைப்பூதனேகொள்ளிக்கண்டுதனேவாரீரிப்பே
தையனைத், தாக்கிடுவோமே தெண்டுக்கினை யாக்கிடுவோமே பிடி
பிடியிவனைச் சதிருடனெழுமென்றுமங்கம் பதறிடவுறவிகலங்கச் ச
ண்டன்முன்கொண்டுவிடுத்திடுவோம் (பொல்லா) வண்டனென்றி
ன்றுபடித்திடுவோம். (௨௨௬)

ஐயின்மலர்ச்செழுங்காவினிலேபுட்பங்கொய்யுகிறான்சிறுபை
யலென்றே, யதட்டிச்செல்வாரும் சிரமசைத் துதட்டைமெல்வா
ரும் கொல்லென்பாரும் ஆலமெனக்கொதிசெங்கண ரோலமதிற்க
டலென்குண ராக்கிரமித்துப்பொருதுற்றனரே (தங்கள்) பராக்கிர
மத்தைத் தெரிவித்தனரே. (௨௨௭)

வெய்யவன்மீதுபனியெதிர்த்தாலெனப்பொய்யிலநான்மறை
யையன்முன்னே, விந்தைகள்பலசெய்தார் கொடிதாகச்சில நிந்தை
கள்சொலிவைதார் தம்மைக்கண்டவ் வேதியருங்கடைநாயினன்
மீதுமதன்பருளாயென வேக்கமுமுற்றரனைத்துதித்தார் (தூதர்) சி
வாக்கினிபற்றுறவுட்கொதித்தார். (௨௨௮)

கட்பெருவாயுளவப்பனேயீதென்ன செப்பவொண்ணாதநெருப்பெனவே, காயுவதேதவ் உடலெங்குந் தீயுவதீது பொல்லாதுநங் காலனுமஞ்சுங்கெஞ்சுங் கோலமுமிஞ்சுஞ்செஞ்சொற் கற்பனையானைச்செயித்திடவே (நம்மா) லெப்படியாகும்பயிற்றிடுவீர் (௨௪௯)

ஒப்பறுமச்சிவனைத்தொழுமற்புகநற்பசவித்திறனைத்தொடரா, நொடிற்பிளைப்போமல்லாலுயிர் வாங்கிற்றிழுப்போமென்றேதூதர்களுடல்கரிந்துமடல்புரிந்த திடமுறிந்துகெட்டல்துறந்த கோரவேகத்தொடுமேகியே (எம) தீரசூரர்க்கெதிராகியே. (௨௫0)

பூவுலகிற்றர்ம்மதேவனெனப்புகண் மேவியகோவொங்குளகாவலனே, பொற்பின்மார்க்கண்ட னிடத்தினின் சொற்படிசென்றோமவன்செயும் பூசையினனல்பெருகினவருகேசெலினுடல் கருகினவொருபோதுமெம்மான்முடியாதிறையே (எங்கள்) மீதுசும்மா குறையோதுறையே. (௨௫௧)

தாவிப்பிடிப்போமென்றாலச்சிவன்றனைச் சேவித்துநிற்கச்செந்தீபற்றியே, சாடுதென்செய்வோம் பதைபதைத் தோடியெங்குய் வோம் ஐபாவெங்கள் தாட்டிகமுங்கெடலாயினோ மீட்டுமதம்பதமேயினோஞ் சாமிதற்காத்திட வேணுமென்றே (தூதர்கள்) பூமியைப்பார்த்தரி காணுகின்றார். (௨௫௨)

இவ்வகையாய்நின்றதூதர்சொற்காதினிற் செவ்வெனக்காய்ந்தநாராசமதா, விடித்தெனக்கைப்ப விழித்துக்கண் புடைத்தனற்கொப்ப வுள்ளங்கொதிப்ப இருபுயமுந்தத்துடித்து நெறுநெறெனப்பற்கடித்து என்னசொன்னீரென்முன்றூதரிப்போ (தும்மைச்) சின்னபின்னமாக்வேதறிப்பேன். (௨௫௩)

ஒவ்வுமிதோசிவனாடிபோற்றனு மெவ்விதமாயினக்கள்வனையு, முயிர்கொணராமல் யெந்தனிட செயலுணராமல் வந்தென்முன்னே ஓவியமெனநின்றனைத்த பாவியளினிநந்திறத்தை யோகோகோவையம் பழியாதோ (நீங்கள்) வாகாகச்செய்யுந் தொழிலீதோ. (௨௫௪)

நல்லதுகிங்கரமல்லர்களேயவன் சொல்லியவாறதுவிள்ளுமென்றார், நாதாவும்மாலு மாகாதென வோதினன்மேலும் அவன்றன்னால் நாங்கள்படுந்துயரமெத்த வாங்குநடந்தவனிமித்தம் நன்மையழிந்துயிர்தப்பரிதே (எம) தர்ம்மசிவன்றனருட்பெரிதே. ()

வெல்லுவோமென்றுநீர்செல்லுவதிற்பய னில்லையெனத்தூதர்சொல்லவுமே, வேங்கைபோற்சீறி மகிடத்திற் பாங்குடனேறி சபதங்கூறி வெங்கணெடும்பகுவாயழல் பொங்கவனும்புகையாயெழ வேலொடுசூலங்கதையெடுத்து (மின்னும்) வாளடர்பாசங் கையிற்பிடித்து. (௨௫௯)

நீலமலைக்குச்சிகரமெனச்சீடர் காலுமணிமகுடந்துலங்க, நிருதரோபோல ஏவற்றூதர்க ளருகினிற்சூழக் கருங்கட னீளாயென்னவரற்றலி ஞேடினர்பண்ணவரிற்சிலர் நின்றலைபட்டுள மேங்கவே (வெஞ்சின) மண்டவினெட்டுயிர்ப் போங்கவே. (௨௩௭)

காலமதிர்ந்திடக்காலன்வரும்பொழு தோலமிட்டுச்சிறுபாலகனுந், தயங்கிமெய்வேர்த்து இருகண்ணும் பயங்கொளப்பார்த்துக் கடையூர்வாழ் தற்பரசிற்சொருபாவினி யெப்படியுய்த்திடுவேனுன தருட்டிறத்தினுக்கழகிதாமோ (என்னை) மிரட்டுவித்திடிற்பலனேதாமோ. (௨௩௮)

பார்க்கப்பயமாகுதென்செய்குவேனடியார்க்கிரங்குங்கடையூர்க்கரசே, பருவதமிதுவென்னுங் கிடாவினிற் கருமலையெனவுன்னுஞ் சண்டனென்னைப் பற்றியிழுக்கவெனப்பா சத்தையசைத்தொருகைப்பாற் பருத்தகதையெடுத் தோடிவாரா(னிதோ)உரத்தபெருங்கூச்சற் போடுகிறான். (௨௩௯)

காக்கக்கடனுமக்கேயும்பர்க்கரயன்று பார்க்கடலூற்றநஞ்சேர்க்கையுடன், கண்டத்தில்வைத்தாய் வல்லசிறுத் தொண்டர்க்குறித்தாய்ப் பரமெனக் காய்கரியுண்ணவிகழ்ந்தொரு சேய்கரியுண்ணவுவந்துயர் காட்சிகொடுத்தருளுஞன்ஞதா (ஏம) னூட்சிகெடுத்திடவொண்ணுதா. (௨௪௦)

வேழமுறித்துணும்வேழமுரித்தொருவேலையெரித்தனைவேள்குரவா, வேதனுமாலும் மறியவொண் ணுதநின்காலின் பணிகொண்ட வெனதங்கமுமன்பாருயிர் தனையுண்கவுமொண்கூரிய வெண்பற்கடித்தெமன் வாரானே (இனி)தன்பர்க்கருள்கடையூரானே.

வாழிநின்பொன்னடிக்காளெனுமென்றனையிப்பாழியமனிடர்க்காளாகா, வாறருளாயா திருக்கடையூருறைநேயா தேவர்சகாயா வாராய்வாராய்பவவினை தீராய்தீராய் புவிதனில் வந்தன்புடனெந்தன்கலிதீர்க்கவே (எம) பந்தங்கெடமுந்துங்கதிசேர்க்கவே (௨௪௨)

ஏதினிமேலெனக்காதரவாருமைமாதொடுஞ்சீதகங்காதரனே, யென்றிதுசொல்ல வமுர்தலிங் கன்றனதுள்ளங் கசிந்தெழுந் தெதிர்கின்றுயிர் கவருஞ்சம னெதிர்நின்வனா பகருஞ்சுத னேயஞ்சவேண்டாமெனவுளாத்தார் (நகைத்) தேயஞ்சவேண்டார்புரமெரித்தார். (௨௪௨)

ஓதியவெல்லையின்மீதுவதைக்கடல்போதக்குளித்தெனவேதியரும், உள்ளந்தெளிந்தார் சினத்தெம வள்ளலும்வந்தா ரடாபாலா வுனையழைக்கவந்தோதுறு மெனதெழிற்கொளுந்தூதனை யோட்டிவிடத்தகுமோ சொல்லடா (தெண்டான்) மாட்டியிழுத்தேகுவே னில்லடா. (௨௪௪)

அவ்வுனக்கீசனளித்தவயதிரெட்டின் றேடுஞ்சென்றதுசண்டிலையோ, அரனடிதொழுதாலும் கண்ணீர்ததும்ப விரைவுடனெழுதாலும் விடேனுன்னை யஞ்சப்பம் கெஞ்சத்துயர் மிஞ்சச்சர்ப்பஞ்சுற்றிய வறையிற்றனியே விடுத்திடுவேன் (இரத்தம்) சொரியக்கதையா லடித்திடுவேன். (உசரு)

என்றெதிர்நின் றுபுகன்றிடுமேமனைக் கண்டுமார்க்கண்டனும் நன்றறிவேன், ஏதுகாண்சும்மா பிதற்றத் தகாது நானும்மாற் றுயர்பட வெறிபெற்றிடுகட்பரமற் குறிமைப்படுனற்பெருமைக் கேச்சலவோதொண்டர்மேற்செலவே (துணி) வாச்சலவோயிது பேச்சலவே. (உசசு)

(வேறு)

வாரணந்தன்னையுரித்துடல்போர்த்திய காரணனாரிடஞ்சாருமெனை, வாவென்றழைக்கவுமாமோ தர்ம்ம தேவென்றுனைச்சொல்லர்மோ உந்தன்மதமோ அப ஹிதமோ கெடுவிதமோ விதுசதமோ யிவ் வாதுபுரிந்தா யமூர்த்திசன் (இந்தச்) சேதியறிந்தால்வெகுமோசம். (உசஎ)

ஆரடாயின்னமொருதரஞ்சொன்னசொற் கூறடாவென்பலம்பாரடாவுன், றுணவங்கண்டறிவேனே விண்ணிற் பூணவுங்கொண்டெறிவேனே இந்த அகிலத்துயிர் சகலத்தையு மகலச்செயு மிகைபெற்றுள வந்தகனென்றெனைக்காணுயா (பொல்லா) நிந்தனை செய்பவுந் தோணுயா. (உசஅ)

அந்தகனீயெனில்வந்தவழிதெரி யாதோவுனக்கிந்தவாதினியே, னப்புறம்போவாயே இங்கேநின்றால் செப்பங்கெடுவாயே சினத்துட னங்கம்படபடெனப்புவி யெங்குங்கிடுகிடெனக்குதித்தாலென்னவுந்தனுக்கஞ்சுவேனோ (பகைத்) தானுன்னைவந்தினிக்கெஞ்சுவேனோ. (உசகூ)

முந்தவுனக்கரன்றந்தவயது முடிந்ததென்றுவினிச்சொந்தமுண்டோ, இந்த மூடத்தனமேண்டா என்கைத்தெண்டாற் சாடத்துணிவேண்டா மார்க்கண்டாநீ முறைப்பட்டலரக்குருதிகடெறிபட்டுலரச்சிரமிசை மூளைசிதறவடித்திடுவேன் (எருமைக்) காலிற்பதறக்கொடுத்திடுவேன். (உ௫௦)

காலிற்கொடுக்கவுஞ்சூலத்திடிக்கவுஞ் சாலப்பதைக்கவும்ஞாலத்திலுன், கனமுஞ்சினமும்பழிக்கச் சிவபத்தர் மனமுங்குணமுந்தழைக்க வெழுந்தருள் காரணக்கடவுளர்பரி பூரணத்திடமுளவெனைக் கட்டுவேனென்றுநீதுள்ளாதே (யுந்தன்) துட்டத்தனமிங்கேசெல்லாதே. (உ௫க)

ஆலித்தெழும்பத்மாசூரனுக்குவரம் பாலித்தொளிந்திடுஞ்சூலத்தனை, லாதரிக்கப்படுவாயோ என்முன் வாதிட்டுவெற்றிகொள்வாயோ அடடா அறிவற்றசிறுவனேகொஞ்சம் பொருபொருவிணாவினின்மிஞ்சும் அக்கினிக்கம்பத்திற்றூக்குகிறேன் (உன்னைச்) செக்கினிற்போட்டுயிர்மாய்க்குகிறேன். (௨௫௨)

மாய்ப்பதுந்தீய்ப்பதுமெய்ப்பதும்போய்ப்ப வாய்ப்பதுனக்கடாபேய்ப்பயலே, வாயைமூடிச்செல்லுமேமா சம்பிர தாயம்நீடிச்சொல்லலாமா சும்மா வரிசைகெட்டிடாதேயுன் னரசுவிட்டிடாயிந்த மட்டிலே செல்மரியாதையே (என்னைக்) கிட்டிவரிற்பெரும் வாதையே. (௨௫௩)

பேயனெனச்சொல்லும்வாயைக்கிழித்துனைக்காயும்நரகினிலேயிடுவேன், பித்தன்பலயிருந்தாலு முன்னைப் பற்றிவிடேனொருக்காலும் அடா பேதைப்பய லேதுக்கெதிர் வாதிட்டுனை சாதிக்கிறாய் பேசாமல்வாவுன்னைக்கிட்டுகிறேன் (இதோ) கூசாமற்பாசத்திற்கட்டுகிறேன். (௨௫௪)

சுட்டவும்வெட்டவுங்கிட்டவுந்தெட்டிலா மட்டியுன்னிட்டமோகெட்டாய்போ, காசினிமீதமூர்த்திசன் றிருத் தாசருக்கேதுவின்பாசம் வீணாய்க் கத்தாதே பினத்தாதே நீ சுத்தாதே வருத்தாதே காலமுடிந்ததோடா யேமா (உந்தன்) சீலமழிந்துகெட லாமா. ()

கெட்டுப்போவாயென்றதுட்டப்பயலுனைக் கட்டியிழுத்திடும பட்டணத்துக், கேகுவேன்பாருமிப்போதேயுமை பாகன்றன்வாறு தப்பாதேபல்லைக் கெஞ்சுற்றிட நாய்நரிகளுங் குஞ்சுற்றிடநோய்தருமுளிற் கிட்டியருங்கழு விட்டிடுவேன் (ஒரு) பெட்டிகருந்தேளைக் கொட்டிடுவேன். (௨௫௬)

தோணதபுத்தியால்வீணாய்ப்பிதற்றுறாய் சேனாடர்கோனாங்காணாயோ, தொட்டமலர்க்கணைவேளை யன விட்டெரித்தாரோ கண்ணாலே பத்திரு தோளும்வாளும்பெற்றரன் நாளும்வாழுமக்கிரி தூக்குவேனென்றிடும்ராவணனார் (பலம்) போக்கியகுன்றவின்மாவலனார். (௨௫௭)

நாணமல்வேடனெச்சிற்குதைபட்டிடு காணாடுபேயுடன்றாணடி, நாடோறும் பிச்சைகொள்வானோ கதிவீடுறரட்சைசெய்வானோ உந்த னலமுங்குலமும்மாணவ பலமுஞ்சலமுங்காணுவே னயமும்பயமுமொன்றறியாதவனே (என்கண்) ணியமுஞ்செயமுங்கண்டறிமாதவனே. (௨௫௮)

தாசர்கள்போற்றுஞ்சர்வேசனைத்தூஷணையாசொலியேசுரு ய்தோசியுன், தட்டிகமென்றும்மில்லாதே பாசம் பூட்டுவேனென் றுதுள்ளாதே யுந்தன் றலைதத்திவிழத்தவவரு ணிலைவெற்றிகொ ளச்சிவனொரு தாளினுதைத்திடவீழ்வாயே (வெரும்) பாழிலெதிர் த்துயிர்மாழ்வாயே (௨௫௯)

மீசுரமாகவேம்பசுகிறுயடா பூசுராநீப்ணியீசுரனார், மீதினும் பாசத்தைச்சேர்ப்பேன் உந்தன் போதனையுஞ்சற்றேயூர்ப்பேன் என்னை மீரிப் விபரீத்தனை போரிட்டறியாரத்தனை மேவுந்திறத் தைத்தெரிவேனென்றான் (சிவனரு) ளியாவுங்குறிக்கச்சிறுவனி ன்றான். (௨௬௦)

என்னசெய்வேன் சுடர்க்கண்ணுதலுன்னையுமென்னையுங்கட்ட வென்றெண்ணுகிறு, னெம்பெருமானுனக்பயம் என தம்பெருமா கவிர்க்குபயம் ஜெக நிசாசுரர் நேசாபிர காசாசரு வேசாயிவ் வே ளையிற்றப்பிப்பதுன்பாரம் (அல்லாம்) காலனுக்கொப்பிப்பதெனி றிறம். (௨௬௧)

சின்னஞ்சிறுவனென்றென்னைமிரட்டவு முன்னெஞ்சுதான் கருங்கன்னெஞ்சமோ, சித்தமிரங்காயா திருவருட் பற்றவிரும்பா பாயா தூர்யாமிக்குயர் திரிபுவனத்தொருவனே செய வனைமகணத் திறைவனே பயந் தீர்த்தெனைக்காக்கவிவைந்தானே (பொல்லாக்) கூற்றனைப்பார்க்கப்பயந்தேனே. (௨௬௨)

...யுந்தகப்பனுநீயலாலிங்கெனைச்சேயென்றெடுப்பவரோயி லையே, தருணமிதுவேதமியனையாளா யன்பின் கருணையபிராமியி ன்மணவாளா கானிற் சருவியமயின்முருகனினுயர் கரிமுகன்வல ம்வருகவேகனி தந்துவக்கும்பொருளாவாயே (என்முன்) வந்தரு ட்கண்டிறமீவாயே. (௨௬௩)

ஆயும்பலமலர்தேடிக்கொணர்ந்துநின்றூயபதம்பணிநாயின ன்முன், னதட்டிக்கிடாவினிலேறிச் சண்டன் பதட்டத்துடன்சி னமீறிப் பக்கத் தடுத்துக்கதை யெடுத்துச்சமர் தொடுத்துச்சிறை பிடித்துக்கொளி லியானுன்னைவிட்டுப்பிறிவேனோ (பாவி) தானு ன்னைக்கட்டற்கறிவானோ. (௨௬௪)

தோகைமயிலுமைபாகனே மான்மழுவாகனேயென்றருகாகவு மே, தோத்திரஞ்செய்திடும்பாலன் றனைப் பார்த்தரனெய்திடுங்கா லன் றன்னுற் றுயர்பெற்றிடவுயர்வற்றதும் வெயர்வுற்றுட லயர் வுற்றதும் தொல்லைவினைப்பயனீதாகும் (எமன்) கொல்லநினைப்ப திலேதாகும். (௨௬௫)

வேகமுடன்பிடித்தேகுவேனென்னுமுச்சாங்கமன்பதிக்கேகாமல்; மெய்த்தருள்வேனேநற்காட்சி இதர்க கந்திமுகவனைசாட்சிபாலா வெம்பாதேநீ தெம்பாயென்முகம்பாரினி வம்பாமெமன் வீழவுன்தத்துனேக்காப்பேனென்ருர் (பொல்லாக்) காலனிதைச்செவிகேட்பநின்ருன். (௨௬௬)

அஞ்சலிலாவெண்டிசைக்குறியோரினின்பிஞ்சியவுத்தாகேட்டிசையோ, ஞகிய விச்சிவன்ருனே யெந்தன் றேசமொழித்திடுவானே இதையறிகுவேனுனென்றினைந்து விறகினிலீரந்துறந்து ஆவினெய்பெய்திடுமெங்கியேபோல் (அருங்) காவினிலெய்திடும்வெங்கயம்போல். (௨௬௭)

கொஞ்சம்பொறுத்திடென்றின்சொலுரைத்திடும் நஞ்சணிகண்டருமஞ்சிடவே, கோபித்தகண்ணனல்சிதற வாமபாசத்திற்பென்னுடல்பதறத் தேவர்கள் குறையென்றிருகரமேந்திடச் சிறுவன்றிருவடிசாய்ந்திடக் கூற்றனும்பாசத்தைவீசினனே (அரனைப்) பார்த்தகங்காரத்தாலேசினனே. (௨௬௮)

நீதமிலாதான்மீதினும்பாசத்தைப் போதவிடுத்திடுங்காதகன்மேல், நித்தன்கடுஞ்சினமாகிச் சிவலிங் கத்தினிலுத்பவமாகி யெண்டிசை நீளுங்கிரிதாழுங்கடலேழும்பணிவேழங்களும் நின்றநிலைகவலுற்றிடவே(நிறைநிறை)யண்டச்சுவர்களுமிற்றிடவே (௨௬௯)

தாதவிழ்கொன்றையஞ்செஞ்சடையோனுமப் போதெழுந்தேதடாபாதகனே சற்றுமஞ்சாதடுத்தாயே சிவ பத்தர்க்கிடர்விளைத்தாயே எந்தன் றன்னொருபாகத்துளசிறு பெண்ணுடனேகப்புரிகயர் தாக்கவும்நீதியிதுவாமா (உந்தன்) ஊக்கமும்போயொழிவாயேமா. (௨௭0)

தானந்தவமுணர்ந்தீனமிலாச்சிவ ஞானபரம்பரையானவரைத், தண்டிப்பேனென்றொருக்காலே உந்தன் துண்டரீகத்தனத்தாலே என்னைச் சற்றெனுமதியாமற்சிவ பத்தரையறியாமற்செயுந்தப்பிதமேதெனவேகதித்தார் (ஈசன்) பொற்பதத்தான்முடிமேலுதைத்தார். (௨௭௧)

ஆணவமாமெமனணவுதைத்துடல் தானடுங்கக்கரம்பூணெளிர்சூ, லத்திற்குத்திப்பிளந்தாரோ சிவன் சித்தமெத்தக்குளிர்ந்தாரோ வானோ ரனைவருமேவிப்புதிதியல் பனிமலர்தூவித்துதிசெயவன்புணிறைந்தருளோக்கினர் (மார்க்கண்)டன்றயரந்தனைப்போக்கினர். (௨௭௨)

மாலவன்றேடறுங்காலுதைபட்டரி பாலனெழிந்திடத்தால
மிசை, வாழ்சீவராசிகள்செழிக்கக் கொடுங் கோல்பாவதோசிகள்
தழைக்க பிர்ம்மன் வருமையுற்றேனேகோவினி யுருவமைத்தலா
காதென மரான்றனைத்தொழவர்கினன் (பூமின்) பாரஞ்சுமக்கில
ளாகினள். (௨௭௩)

சீலமிலாதென்னகாலமிதோயிந்த ஞாலந்தனிற்றிரள்சாலவுயிர்,
சிதைவிலதானவாறேது யானு மிதையறியேனெனமாது தன் திரு
வுளம்வாடிப்பண்டர வுரமிசைநீடிக்கண்டுயில் சீதரனற்பதம்போ
ற்றியென்றாள் (புவி) மீதுறுமிப்பொறையாற்றேனென்றாள். ( )

எண்ணில்பிறப்பினுயிரழியாதெனின் மண்ணின்பொறையொ
ருகன்னிகையா, னெப்படித்தான்பொறுப்பேனே பாவி தப்பிதமெ
ன்னசெய்தேனோ எந்த னிருதோள்களுமிக நோகுதே சிறுதாள்க
ளுமயர்வாகுதே என்னசெய்வேனெனவார்க்கலுற்றாள் (திருக்)
கண்ணபிரான்செவிகேட்கலுற்றார். (௨௭௫)

விண்ணியல்கார்முகில்வண்ணனெழுந்துயர் பண்ணவர்கை
தொழநின்னெனவே, மேதினிமாதுமுன்வந்தார் துய ரேதினி
யோதெனவுந்தா ரணி மெத்தப்பொறையுற்றும்பல வற்றிற்கழிவ
ற்றுற்றலின் மெய்சலித்தேனெனவுங்கனிந்தாள் (சர) ணைய்தனு
ற்றேனெனவும்பணிந்தாள். (௨௭௬)

உண்மையிதாமடிபெண்மயிலேயரன் றன்மையறிந்தினிநன்
மைசெய்தே, யுலகத்தையும்பரிவேனே வந்த கலகத்தையுந்தெரி
வேனே என்ன வேதிப்பன்னகவயிரியின் மீதுற்றின்னகமகிழ்வு
ட னும்பர்கோன்வாழ்கடையூருறைந்தார் (மாய) னெம்பிரான்று
ள்பணிந்தீதறைந்தார். (௨௭௭)

விண்மிசையோர்தொழுந்தண்மையுளீரிந்த மண்மிசையோரு
யிருண்ணிசைவான், வீரமிழந்திடுவானேன் புவிபாரமிகுந்திடுவா
னேன் இத்தை வெளியிட்டருளாயென்றன னழல்விட்டகலாவொ
ண்கணன் மெய்யிதுவேசொலக்கேளுமென்றார் (செழும்) வையக
முண்டநன்மாலும்வின்றா. (௨௭௮)

வண்டியலுந்திருத்தண்டுழாய்மார்பனேதொண்டுசெய்மாமிரு
கண்டரிட, மைந்தனுக்குப்பதினாறுண் டெனத்தந்தனுப்பிக்கடை
யூரா மெந்தன் மலரடிபூசிப்பார்கதி யுளரொனநேசிப்பானெனே வந்
தடைந்தான்மலர் கொண்டுவந்தான் (மிகச்) சிந்தைநொந்தான்க
மூல் கண்டுவந்தான். (௨௭௯)

தண்டனைசெய்திடுஞ்சண்டனுக்குப்பயங்கொண்டெனையன்று மார்க்கண்டனுக்குத், தாட்சியிலாவரமீய்ந்தேன் அன்பர் மாட்சிமையாலிங்கேவாய்ந்தேன் ஏமன் றன்னிகரிலையென்னும்பழ வென்னடியவர்முன்னும்சில சர்ப்பனைசெய்திழிகூறினன்காண் (யென்னை) யற்பமதாயெண்ணிச்சீறினன்காண். (௨௮௰)

எள்ளளவேனுமதிப்பிலனாய்ச்சிறுபிள்ளைமார்க்கண்டனைச்கொல்லுவேனென், றெட்டியேகையினிற்றெண்டுங் கதிர் விட்டிடுஞ்சூலமுங்கொண்டு பாவி எனதொருபாகத்தம்பிகை மனமிகநோசக்கங்கையு மேங்கவேபாசமுஞ்சேர்ப்பநன்றோ (இந்தத்) தீங்குசெய்வானையுங்காப்பதுண்டோ. (௨௮௧)

துள்ளுமெருமையின்வள்ளலைவீழ்த்தியே சள்ளைதவிர்த்தனனுள்ளதென்றார், துளவத்தண்டாரணிமாயன் தொண்ட ருளமெ[illegible]த்தன்பானசகாயன் றன்னைத் துதிசெய்தவனிமடந்தையு மதிதுன்பமதையடைந்தனள் தூய்மையனேசினமாற்றிடுவீர் (இப்போ) தேமனுயிர்பெறக்காத்திடுவீர். (௨௮௨)

என்றிவைகூறுமாரன்றிருத்தாதையை யுந்திரளாய[illegible]ரண்டையு, மீசன்பரிந்துரைப்பாரோ கேளீர் யோசனைவாய்ந்திருப்பீரோ இந்த யேமனுக்குயிர் தாமளித்திட லாமெனிற்சிவ நேயர்க்கிவனெப்பொழுதுந்துயர் செய்திடுவான் (தவ) சிற்பெரியோர்முன்னுமெய்திடுவான். (௨௮௩)

குன்றனையானுயிர்சென்றதேநன்றுநந் தொண்டரெலாந்துயரின்றியுய்வார், கூற்றனென்பேருமாகாதே பவந்தோற்றியபாரினின்மீதே, என்னக் குற்றமற்றிடும்நற்றவர்க்கருளுற்றவெட்டுடனெட்டினிற்சமன் கொள்ளவரிற்பெருங்குற்றமுண்டோ (ஆவி) துள்ளவுதைத்திடின்மெத்தநன்றே. (௨௮௪)

நீரணிசெஞ்சடையாயுமையாயெனத் தாரியல்தேவர்கள்கூறிடலும், நீதியிதாமவையீரோ எந்த சேதிதனையறியீரோ தனியானெங்கெங்குளனேவத்தல மெங்கெங்கணுமேவுற்றபி னிங்குவந்தானெனையும்பணிந்தான் (மன) துங்கனாங்[illegible]ன்முனிபுங்கவன்றான். ()

தாரணிமீதுயாங்கூறியதோர்பதினாறுமுடிந்தெனச்சீறிவருஞ், சண்டனுக்கஞ்சியென்னோராம் பாலர்க்கென்றென்றைக்கும்பதினாறும் வரந் தந்ததையறியாரோயிவன் வந்ததுகுறியாரோசமன் றானெனுமாணவங்கண்டீரோ (இந்த) வினைக்காத்தருளென்றீரோ()

மன்னியபொன்னகர்ப்பண்ணவரோயெனச் சொன்னதோரீசன்றன்பொன்னடிமேல் மற்றும்பணிந்திலிதாரோ யுந்தன் சித்தமறிந்திடுவாரோ இனி மறலிசெயுறுபழியோரா தூரகாசிவவருள்பாராய் மண்டலமெங்குந்துதித்திடவே (திருச்) சண்டனெழுந்தன்புதித்திடவே. (௨௮௭)

என்னவிளம்பியபுண்ணியரோடரன் பின்னுமொருமொழிபன்னுவரோ, எந்தன்ப[illegible]ம்பணிவோரும் எனைச் சிந்தைதனிநினைவாரும் அவ ரினிதடிண[illegible]ளறவோர்களு நினைவுடனறமிகுவோர்களு மித்தகையார்முன[illegible]மய்திடினும் (அவர்தஞ்) சித்தமொவ்வா வகைசெய்திடினும். (௨௮௮)

ஆங்கதுகாணின்மன[illegible]பொறுக்கேனெனத்தீங்கிதுசெய்யுமப்பாங்கவனும், மாக்கினைக்குட்படுவானே நின்றிரு வாக்கினுக்கொப்பிடுவானே ஐயய அந்தகனுயிர்வந்திடவருள் தந்திடினுலகந்தனிலுமை யாவரும்போற்றுமெனமொழிந்தார் (சிவன்) கோபமுமாற்றி மனங்குளிர்ந்தார். (௨௮௯)

ஓங்குந்திருவருளுக்கம்வைத்தேமனைப் பாங்குடனேவரவீங்கெ[illegible]வே, யோதியானினிதழைத்தார் புவி மீதிலெமனுயிர்தழைத்தான் தங்குறை யோசித்தரனேசத்தையு மாசித்தடிபூசித்தனனுமையொருபாகாயோகா நின்சரணம் (மழுமா) னமைவுறுவாகாயேகா நின்சரணம். (௨௯[illegible])

சிற்றுணர்வேன்செயுங்குற்றம்பொறுத்தருளத்தனேயென்னவுரைத்திடவே சிற்பரனன்றினிக்காலா எந்தன் சொற்படியொன்றுநீகேளா யென்னைச் சிந்தையினினை தொண்டரையிடர் தந்திடுமொரு கண்டனைவிடுத் திங்கிதமாகவேவாழவென்றார் (என்றும்) பங்கமிலாதரசாளவென்றார். (௨௯௧)

வெற்றிமிகுஞ்சமனத்தகையீசனுரைத்திடும்நல்விடைபெற்றவன்றன், விந்தையுளபதிக்கேகத் தேவர்கள் சிந்தைமகிழ்ந்துடனுகச் சென்றுயர் வேதவிதிப்படிமந்திர மோதியறப்பதியென்றவர் மின்னுமகுடமுஞ் சூட்டியே (கால)னென்னும்புகணிலை நாட்டியே. (௨௯௨)

முத்தலத்தார்நலங்குற்றமறிந்திடுங் கர்த்தனுமென்னவாழ்த்தித்தமதூர், முனிவருந்தேவருஞ்சென்றார் காலன் றனியிருந்தேயறைகின்றான் கேளீர் மெய்ம்[illegible]ளதூதுவரோ சிறி தன்பிலபாதகரோ சிவன் மூதடியார்முனஞ்செல்லாதீ (ரவ) ரோதுவதிர்க்கெதிர்சொல்லாதீர். (௨௯௩)

பத்தியுட னுங்கட்குற்றதொழில்தனை நித்தஞ்செய்வீரென்று ரைத்தெமனும், பண்புடனேயரசாளத் தம தன்பர்களெங்கெங் கெங்கும்வாழக் கிருபை பாலித்தனுகூலத்துடன் ஞாலத்தினின்மே வி[illegible]டு பரமனுமிக்கமகிழ்வாகச் (செழுந்) தரையினின்றுக்கம் நிகழ்போக. (உகூச)

தெம்புடன்மார்க்கண்டனும் [illegible]ரிவாகநின் றம்பதம்போற்றவு மெம்பெருமான், செல்வனைப்பார்த்தரும்பா[illegible] சொடும் வல்வினை தீர்த்திடுஞ்சிலா நின்மேற் சிந்தைமகிழ்ந்தே[illegible]என்முன்றினி லெ ந்தவரம்பெறவென்றனர் சிக்கென்றெழுந்[illegible] பணிந்துரைப்பான் (பவத்) துக்கமெனுங்கடலின்றிநிற்பான். (உகூரு)

அன்புடன்பெற்றுவளர்த்தியவன்னை[illegible]ர்க் கும்பிதாவானவர் க்கும்பதவி, யளித்திட வேணுமிப்போதே அறந் தழைத்திடும்பாரி [illegible]ன்மீதே நன்னீ ராடிக்கதிதேடிப்புக ழுடிக்கொண்டாடுற்றவர் க் [illegible]கானபதவியளிப்பீரென்று (பெருண்மெஞ்) ஞானபரனங்களிப் பேனென்றார். (உகூசா)

மைந்தன்வலப்புறம்நின்றுபுகழ்ந்திட மாமிருகண்டருந்தே[illegible] யுமாய், வந்தடிபோற்றிக்கொண்டாட யாழொடு கந்தருவா[illegible]சைபா டச் சிவனை மதிநுதலுமையவளோடுய ரதிதவவிரதியர்நாடிய மாண்புளகயிலைமலைக்கெழுந்தார் (தேவர்கள்) வான்பொழிபுய லென்னலர்ப்பொழிந்தார். (உகூஎ)

சுந்தரஞ்சேர்வெள்ளியங்கிரிமேவி நிரந்தரமான்பரஞ்சுடரை, சொல்லொணுவின்பசாகரத்தை மனவிருட் கெல்லெனுமன்பராத ரத்தை வல்ல சுருதியின்முதன்முடிவைத்துணை கருதியேயடிமுடி வைத்தலர் தூவிநிதங்களிப்புற்றிருந்தார் (சிரஞ்) சீவிபதந்தனைப் பெற்றிருந்தார். (உகூஅ)

காதகனுமெமன்மீதெதிர்த்தன்னவன் வாதையொழித்திடுந் தீதில்மார்க், கண்டன்றனைமதிப்போரும் அலர் கொண்டுதினந்து திப்போரும் அவரின் காதைத[illegible]னச்சொலுவோரிரு காதுதனிற்கொ ளுவோரருங் கற்பகநாட்டினை[illegible]ண்டிடுவார் (சிவன்) அற்புதத்தா ட்டுணைபூண்டிடுவார். (உகூகூ)

மாதமும்மாரிவளங்கிடக்கற்புள கோதையரன்பர்மனந்தழை க்க, மாவுலகிற்புகழ்தேங்க அப்பு நாவலனற்றமிழோங்கத் திரு மா லயனரனுமைதிருவிசை யானையில்த[illegible]னிபமுகனிவர் மங்களமாயெ ன்றும்வாழியே (இரவி) திங்களுமா[illegible]னநீடூழியே. (௩00)

வாழ்த்து ஆசிரியவிருத்தம்.

மாமருவுசப்தபுரிதன்னின்வளர்செல்வனிறை
மாண்புளோர்மெச்சுமுஜிதன்
மன்னுதமிழ்வாணருக்குபகாரிவிஸ்வகுல
மரபினுக்கொருநாயகம்
பூமருவுமக்கடஞ்சிந்தைக்கிசைந்தபடி
பொன்பூத்திடுங்கற்பகம்
புகலுமெஞ்ஞானநூலாய்ந்திடும்விவேகநற்
புனிதன்லட்சுமணனீன்றருள்
தேமருவுமலர்மார்பனிராமசாமிக்குரிசி
திரவியசகாயஞ்செயச்
சித்தம்வைத்துக்கரையம்பதியின்மேவுகலை
திகழப்புநாவலன்சீர்
நாமருவுபாரதியுரைத்தகும்மித்தமிழின்
ஞாலமெலாம்பரவவே
நன்மைபெறுசென்னையச்சிட்டளித்தானென்றும்
நற்புகழ்படைத்தானரோ.

115592

மார்க்கண்டேயர்

சங்கீதசார வொயிற்கும்மி

முற்றிற்று.

2731
O-185 MAK/M
M37